

தொகுப்பு 5 தொகுதி 4 அக்டோபர் - டிசம்பர் - 2015

R 5958

முதலிடம் தேவனுக்கு - கடைசி இடம் சுயத்துக்கு GOD FIRST - SELF LAST

கர்த்தருடைய உண்மை ஜனங்கள் எல்லோரும், அவரது பரிசுத்த ஆவியால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்கள். இவர்கள் புதுசிருஷ்டிகளாக அழகான குணாதிசயங்களை உடையவர்கள். அப்போஸ்தலர் இதனை விளக்கும்போது,

“பரம அழைப்புக்குப் பங்குள்ளவர்களாகிய பரிசுத்த சகோதரர்கள்” என்கிறார் (எபிரேயர் 3:1). “பிறப்பித்தவரிடத்தில் (பரலோகப்பிதா) அன்புகூருகிற எவனும் அவரால் பிறப்பிக்கப்பட்டவனிடத்திலும் அன்புகூருகிறான் (1யோவா 5:1). வசனம் எவ்வகையான உணர்வில் பேசினாலும், ஒரு மனிதப்பிறவியை பரலோகப்பிதா எதுவும் செய்வதற்கு அதிகாரம் பெற்றிருக்கிறார், அவனை ஏற்றுக்கொள்கிறார், விசேஷமாக ஒருவனை தன் புத்திரனாக ஏற்றுக்கொண்டிருப்பாராகில் என்பது, இருதயத்தில் நேர்மையும், பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட சித்தமுமாகிய நேரிய குணாதிசயத்தை முக்கியப்படுத்துகிறது. அந்நபரிடத்தில் இக்குணங்களை வெளிப்படையான நடக்கையிலும், வார்த்தைகளிலும் நம்மால் காணமுடிந்தாலும், காணமுடியாவிட்டாலும் சரி, தேவன் அவர்களது இருதயத்தை அறிகிறார். அவர்கள் புத்திரர் நிலைமையின் குணாதிசயங்களில் இருப்பதைக் காண்கிறார் என்று நாம் அவர்களைக் குறித்து எண்ணும்போது அனுமானிக்க வேண்டும். தெய்வீக ஞானத்தில் நம்பிக்கைகொண்டுள்ள நாம், கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் அனைவரையும் கிறிஸ்துவுக்குள்ளான புதுசிருஷ்டிகளாக ஏற்றுக்கொள்வதே முறையானதாயிருக்கும். இவர்களுக்கு பழையவைகள் ஒழிந்துபோயின, அனைத்தும் புதிதாயின. ஆனால் நாம் இந்த பொக்கிஷத்தை மண்பாண்டங்களில் பெற்றிருக்கிறோம் என அப்போஸ்தலர் சுட்டிக்காட்டுகிறார். ஆவிக்குரிய பூரணசரீரங்கள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட சித்தத்திற்கும் நல்ல இருதயங்களுக்கும் இன்னும் கொடுக்கப்படவுமில்லை, இயங்குவதும் இல்லை. அவர்கள் எளியவர்களும், அபூரணருமாக, மரணத்துக்கு ஒப்புக்கொடுத்த தங்கள் மாம்சத்திலிருந்துகொண்டு செயல்படவும் பேசவும் முடியும்.

ஓ! புதுசிருஷ்டியின் நிஜமான உணர்வுகளை நம் அபூரண சரீரமும் அபூரணமான நாவும் தவறாக வெளிப்படுத்திவிடுகிறது. நமது நிஜமான உணர்வுகளை திக்கிப்பேசும் நம் நாவுகள் சரியாக வெளிப்படுத்தத் தவறுவதால், நாம் பிறரால் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுகிறோம். நம் ஏழ்மை நிலையிலுள்ள நமது மூளைத்திறன்கள், நீதி மற்றும் அன்புக்கு ஆதரவாக இயங்க, நம் புதுசிருஷ்டியை போராடச் செய்கின்றன. இதில் துயரகரமாக புரட்டிப்போடும் நிலையும் அடிக்கடி நிகழ்கின்றன. நீதிநியாயத்தை நாம் அடிக்கடி தவறாகப் புரிந்துகொள்வதால் செய்யவேண்டிய அவற்றை செய்யமுடிவதில்லை; அவ்வாறே நாம் வெளிப்படுத்த விரும்பும் அன்பும், மற்றவர்களால் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டு, புரட்டப்படுவதால் நமக்கும் அதிருப்தி ஏற்படுகிறது. நமது ஆரம்பகால கிறிஸ்தவ அனுபவத்தில், நமது மடத்தனமான தவறுகளை காணத்தவறி, நாம் நன்மை செய்கிறோம் என்று தவறாக எண்ணிக்கொண்டு, அடுத்தடுத்து நமக்கு நாமே காயத்தை வருவித்துக்கொண்டோம். பிற்பாடு, நம்மிடமுள்ள அபூரணமான எண்ணங்கள், கிரியைகள், வார்த்தைகள் மற்றும் பகுத்தறிவு ஆகியவற்றை காணத்துவங்கினோம். அதினால் நாம் செய்யவிரும்பின அநேகத்தில், எவ்வளவு குறைவாக நாம் நிறைவேற்றினோம் என்று கண்டுணர்ந்து, நாம் முற்றிலும் சோர்வடையும் அபாயத்தில் இருந்தோம். ஆகவே நமக்கு கர்த்தருடைய வார்த்தையிலிருந்து உற்சாகப்படுத்துதல் தேவையாயிருந்தது. அதன்படி, தேவன் இருதயத்தைப் பார்க்கிறவர், மாறாக புறஅழகையும் தோற்றத்தையும் பாரார் என்று நமக்கு

இம்மாத வெளியீட்டில்	
.. முதலிடம் தேவனுக்கு - கடைசி இடம் சுயத்துக்கு	1
.. ஓர் அழகுமிகு வஸ்திரம்	4
.. நீதிமரணாக்கப்படுதல் என்றால் என்ன? எப்போது? எப்படி? ..	4
.. சிற்பாசாரி	7
.. பாவத்தைபோக்கும் ஞானஸ்நானம் யூதர்க்கு மட்டும்	7
.. தன்னால் இயன்றதை அவன் செய்தான்	15
<p>லவோதிக் கேயன் டைம்ஸ் தேவனுடைய வார்த்தையின் ஐசுவரியங்களை லவோதிக் கேய தூதனின் படைப்பான ஈ-பிரிண்ட்ஸின் தமிழாக்கம் வாயிலாக புரிந்துகொள்ளத்தூண்டுவதில் சகோதரர்களுக்கான ஊழியமாக வெளியிடப்படுகிறது. தொடர்புக்கு - தமிழ்நாடு வேத மாணவர்கள், M- 1043 ஹவுசிங் யூனிட், கணபதி மாநகர், கணபதி, கோயம்புத்தூர் - 6. செல் : 9344 144000</p>	

நிச்சயப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதனால் இருதயத்தில் தூய்மையுள்ளோர் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டு, தேவனைக் காண்பார்கள். அவர்களுடைய மாம்சத்தின் பலவீனங்கள் இருந்தபோதிலும் அவற்றை தைரியத்தோடு எதிர்த்துப் போராடுவார்கள்.

நம் இருதயங்களில் முதலாவது தேவனே

தேவனிடத்தில் நம் உண்மையை நிரூபிக்க முயற்சிக்கவும், தன் மாம்சத்தின் அபூரணங்களை போரிட்டு வீழ்த்தி ஹெயிக்கவும், புதுசிருஷ்டிக்கு உதவிகரமாக இருப்பது அநேக ஒழுக்கவிதிகளும், பழக்கவழக்கங்களாகும். அதாவது, தேவனுடைய வார்த்தையைக் கற்றல், இடைவிடாத விழிப்புணர்வு, பரிசுத்தஆவியின் கனிகளை உற்பத்திசெய்ய முயற்சித்தல், ராஜீகப் பிரமாணத்தை நினைவுகூருதல் போன்றவற்றை உள்ளடக்கிய பலதரப்பட்ட ஒழுக்கவிதிகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. ஆனால் தற்போது நாம், ஒரு பொதுவான ஒழுக்கவிதியையே கவனிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறோம். இந்த விதியானது, நம் அனைத்து சிந்தனைகள், வார்த்தைகள் மற்றும் செயல்பாடுகளுக்கும் பொருந்துமளவு விசாலமானதாக தோற்றமளிக்கிறது. இந்த ஒழுக்க விதி பின்பற்றப்படுமானால் முழு ஜீவியமும் முறைப்படுத்தப்படும். அந்த ஒழுக்கவிதி என்னவெனில், முதலிடம் தேவனுக்கே, கடைசிஇடம் சுயத்துக்கே!

பழைய சிருஷ்டியைப் பொருத்தவரை, இது கடினமான விதியாக இருக்கும். விசேஷித்தவிதமாக சுயத்துக்கு கடைசி இடம் ஒதுக்கும்போது, பழைய மனுஷன் இதற்கு எதிராக கலகம் பண்ணுவான். ஆனால் “முதலிடம் தேவனுக்கே” என்ற விதியைப் பொருத்தவரை, பழையசிருஷ்டி உண்மையாகவே ஆட்சேபம் தெரிவிக்கமுடியாது. ஏனெனில், சிருஷ்டிகருக்கு செய்யவேண்டிய கடமைப்பொறுப்புக்கள் உண்டு என்பதை சுபாவமனிதர்கூட உணர்ந்திருக்கின்றனர். ஆனால் ஒரு புதுசிருஷ்டி இந்த கடமைப் பொறுப்பை ஒரு விசேஷ வெளிச்சத்திலிருந்து பார்க்கிறான். இந்த விசேஷவெளிச்சம் கர்த்தரிடத்தில் தன்னை முழு தத்தம் செய்ய வழிநடத்தி, மாம்சத்தில் வேரூன்றியிருக்கிற பாவத்துக்கெதிராக இயேசுவின் கொடியின்கீழ் நல்ல போராட்டம் போராடுவதற்கு தன்னை உட்படுத்துகிறான். மேலும் இந்த போராட்டத்தை மரணபரியந்தம் உண்மையோடு போராடவேண்டும். இந்த பிரதிஷ்டை செய்தபிறகு, அந்நபர் தேவனை முதலாவதாகவும் இயேசுவை அடுத்ததாகவும், தன்னை இவர்களுக்கும், அவர்களிருவருக்கும் பிரதிநிதிகளாயிருக்கின்ற கொள்கைகளுக்கும் ஊழியக்காரனாயும் ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டும். இந்தக் கொள்கைகளுக்கு ஊழியம்செய்யும்படி, தன் மாம்சத்தை மரணபரியந்தம் ஒப்புக்கொடுத்திருக்கிறான்.

ஆனால் கொள்கைகளை புரிந்து ஏற்றுக்கொள்வது ஒருபுறமிருக்க, அன்றாட வாழ்க்கையிலும், சபையிலும் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவது மற்றொரு காரியமாயிருக்கிறது. நம் இல்லத்திலும் தனிப்பட்ட நடவடிக்கைகளிலும் தேவனுக்கு முதலிடம் கொடுப்பது என்பதன் அர்த்தம் என்னவெனில், பூமிக்குரிய எல்லா ஆர்வங்களும், சந்தோஷங்களும் கீழ்ப்படுத்தப்படவேண்டும். தேவசித்தமும் தேவஊழியமும் தேவனுடைய நாமத்தை கனப்படுத்துவதும், நம் ஒவ்வொரு நாள் நடவடிக்கையிலும், நம் எல்லா வார்த்தைகளிலும், நம் எல்லா பரிமாற்றங்களிலும் நம் சிந்தனைகளிலும் மிக பிரதானமான பங்கை பெறவேண்டும்.

கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய சபைக்கு இக்கொள்கையை விஸ்தாரமாக்கும்போது இந்த ஆவியை எல்லா சகோதரர்களும் பெற்றிருந்தார்களேயானால், மிக உயரிய இலட்சணங்களையும் பழக்கவழக்கங்களையும் சபை கொண்டிருக்கிறது என்பதை குறிப்பாய்க் கூறும். சண்டை அல்லது வீணான புகழ்ச்சியினாலோ எவற்றையும் செய்யமுடியாது. மாறாக, தேவனை முதலாவதாகவைத்து, அவருக்கு மகிமை சேர்ப்பதன்மூலமாக மட்டுமே அடையமுடியும் என்று அப்போஸ்தலர் புத்திமதி கூறுகிறார். இப்படி செய்யும்போது, நமது தொழுகையிலும் துதித்தலிலும், வேதத்தைக் கற்றலிலும் ஆகிய எல்லாக் காரியங்களிலும் பெருமையோ அல்லது பெரும் விருப்பமோ சுயநலமோ, பாரபட்சமோ, வஞ்சனையோ அகன்றுபோகும். தேவன் முதலாவதாக இருக்கும்போது, நம் மாம்சத்தில் வேரூன்றியிருக்கிற தீமையின் குணங்கள், நம் தேவனுடைய சித்தத்துக்கு எதிராய் இருக்கின்றன என்பதை அறிந்துகொள்வோம்.

கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்துதல்

சபையின் ஊழியர்களைத் தேர்வுசெய்யும்பொழுது, தேவனே முதலாவது என்ற கட்டளை என்ன பொருள் தருகிறதென்றால், வாக்களிக்கின்ற ஒவ்வொருவரும் தேவசித்தம் இன்னதென்று தாம் நம்புவதை தேடி ஆராய்ந்து வாக்களிக்கவேண்டும். இதனால் தன் சுய சித்தத்தையும், மற்ற சகோதர சகோதரிகளுடைய சித்தத்தையும் முழுமையாக தள்ளிவிடமுடியும். இத்தன்மைப்படி நடக்கும்போது, “தேவனே முதலாவது” என்ற சிந்தை அவனை தனிப்பட்ட நிலைப்பாட்டை எடுக்க வழிநடத்திச்செல்லும். வேதாகமம் கூறுகிற இரக்கம் மற்றும் அன்பின் நெறிப்படி பரிசுத்தஆவி அல்லது சாந்தம்,

தயாளகுணம், பொறுமை, நீடிய சகிப்புத்தன்மை, சகோதரசிநேகம், அன்பு ஆகிய குணநலன்களை அடையும்படி வழிநடத்தும். கர்த்தரோடு போட்டிபோடும் நமது ஈர்ப்புக்கள் அனைத்தையும் விட்டுவிட்டு, தேவனை முதலாவதாக வைக்கும்போது, அப்படிப்பட்ட முயற்சிக்காக நிச்சயம் ஆசீர்வாதம் பின்தொடரும்.

சுயத்தை கடைசியாக வைப்பதற்கு தீர்மானம் எடுத்தல், அப்போஸ்தலரது புத்திமதியின் சாரத்தை பொருள்படுத்துகிறது; “ஓன்றையும் வாதினாலாவது வீண் பெருமையினாலாவது செய்யாமல், மேலும், “கனம்பண்ணுகிறதிலே ஒருவருக்கொருவர் முந்திக்கொள்ளுங்கள்” (பிலிப்பி2:3; ரோம12:10). நாம் பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களது பதிவேடுகளை திருப்பிப் பார்க்கும்போது, இராஜ்யத்தில் தங்களுக்குள் யார் பெரியவனாயிருப்பான் என்றும் எவ்வாறு போராடினார்கள் என்பதையும் பார்க்கமுடிகிறது. ஆனால் பெந்தெகொஸ்தே நாளில் அவர்கள் பரிசுத்தஆவியால் ஜெனிப்பிக்கப்படு முன்னர் இந்தப்போராட்டம் நடந்தது. பெந்தெகொஸ்தே நாளுக்குப்பிறகு ஆவியில் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டோரிடையே அப்படிப்பட்ட ஆவி அகன்றுபோனதை வெளிப்படையாகவே காணமுடிந்ததில் எத்தனை மகிழ்ச்சியடைகிறோம்! “சுயத்துக்கு கடைசி இடம்” என்றவிதி, அப்போஸ்தலரிடையே இருந்திருக்கும். அவர்கள் கர்த்தருடைய வசனத்தின் கொள்கைகளுக்கு உண்மையாகவே ஆதரவு அளித்தார்கள். மேலும் நற்காரியம் செய்வதில் ஒருவருக்கொருவர் உற்சாகமூட்டி திடப்படுத்தி வந்தனர். அவர்களோடு நாம் எந்தளவு மகிழவேண்டும்!

ஆனால் நாம் வாழும் நாட்களில், பரிசுத்தஆவியால் ஜெனிப்பிக்கப்படுதலை அடைந்ததாக வெளிப்படையாகக் கூறுபவர்களில் சிலர், இவர்களது உடன்படிக்கைகளைக் குறித்து நாம் சந்தேகப்படாதிருந்தபோதிலும், சுயத்தை கடைசியாக்குவது தொடர்பான பாடத்தைக் கற்கவில்லைபோல் தோற்றமளிப்பது, நம்மை எவ்வளவு துயரத்தில் ஆழ்த்துகிறது! “ஏற்ற காலத்தில் தேவன் உங்களை உயர்த்தும்படிக்கு அவருடைய பலத்த கைக்குள் அடங்கியிருங்கள்” (1பேது5:6). சிலர் எப்பொழுதாவது, மூப்பர்களாகவோ அல்லது உதவிக்காரர்களாகவோ பணிசெய்ய ஆவலாயிருக்கின்றதையும், இந்த ஊழியத்துக்கென்று அவர்களைத் தெரிவுசெய்யாதபட்சத்தில் அவர்கள் காயப்பட்டதைப்போன்ற உணர்வை அடைவதை நாம் கண்டறிகிறோம். இவ்விஷயத்தில் மேலானதும், விசாலமானதுமான பார்வையை அவர்களால் அடையமுடிவதில்லை என்பது எப்படிப்பட்ட பரிதாபகரமான நிலை! நாம் அவர்களுடைய இருதயங்களைக்குறித்து வினா எழுப்புகிறதில்லை; எவ்வளவுதூரம் சத்தியத்தில் தரித்திருக்கிறார்களோ, கர்த்தருடைய ஆவி அவர்களிடமிருந்து எடுக்கப்படாது என்று நாம் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். சபையில் தலைமையத்துவ வேட்கை

கொண்டு சகோதரரிடையே சுயத்தை தேடும் ஆவியை வெளிப்படுத்தும்பொழுது, “கிருபையில் எவ்வளவு குறைவாக வளர்ச்சியடைகிறோம்!

நாம் ஸ்தானத்தைத் தேடினோமானால்

அன்பு சகோதரரே, தேவனுடைய பலத்த கரங்களுக்குள் நாம் உண்மையாகவே அடங்கியிருப்போமாக. அவரது ஏற்பாடு நமக்கென நியமித்துள்ளதை பெற்று, அதுவே போதும் என்று நிறைவடைவோமாக. சபை நம்மை ஏதாவது காரணத்துக்காக மூப்பர் அல்லது உதவிக்காரர் ஸ்தானத்துக்கு தெரிந்தெடுப்பார்களானால், சபைக்கும் கர்த்தருக்கும் நன்றியுள்ளோராய் நடந்துகொள்வோமாக. மேலும் ஒரு சபையின் ஊழியக்காரர், அந்த சபைக்கு ஒரு மூத்தசகோதரராயிருக்கிறார் என்று நினைவுகூர்ந்து, தாழ்ச்சியுள்ள ஆவியில், நம்மிடமுள்ள சிலாக்கியங்களை ஒரு கொடையாக, ஒரு தயவாக உபயோகிப்போமாக. நம்மைக்குறித்து இறுதியில் கணக்கு ஒப்படைக்கவேண்டும் என்பதால், நமக்குக் கிடைக்கும் வாய்ப்புக்களையும், உக்கிராணத்துவத்தையும் ஞானமாக உபயோகிக்கத் தேடுவோமாக.

மற்றுமொரு தருணத்தில், ஏதாவது ஒரு காரணத்தின்பொருட்டு சபை நம்மை ஊழியத்துக்கு தெரிந்தெடுக்கவில்லையெனில், அது சபையின் சிறப்புரிமை என்று நினைவுகூர்வோமாக. ஆம்! சபையின் அங்கத்தினர் ஒவ்வொருவரும் தெய்வீக சித்தத்தைப் பொருத்தமட்டில், தங்களுடைய நிதானிப்பு இன்னதென்று அறிந்து, அதன்படி வாக்களிக்க கடமைப்பட்டுள்ளார்கள். தெய்வீக சித்தத்துக்கு எதிராக நாம் சண்டைசச்சரவு செய்யலாமா? கூடாது. தெய்வீக சித்தத்தைப் பொறுத்தவரையில், சகோதரரது நிதானிப்பை வெளிப்படுத்துவதைக் குறித்து கடுமீ விவாதம் செய்யலாமா? கூடாது. அப்படியானால் நாம் என்னசெய்யவேண்டும்? தெய்வீகஏற்பாட்டை நன்றியுள்ள இருதயத்துடன் ஏற்றுக்கொள்வதே முறையானது. மேலும் நமக்கு கிடைக்கும் வாய்ப்புக்களை பொருத்தமான வழிகளில் உற்சாகத்துடன் ஊழியம் செய்வதே நியாயமானதாகும். கர்த்தரது ஊழியத்துக்கென தெரிந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறவர்களது வழியில் இடறுதலின் கல்லை நாம் ஏற்படுத்த தேடாதிருப்போமாக. அதற்கு மாறாக, அவர்களோடு கூட்டுறவோடு இயங்க, நம் ஆற்றல் அனைத்தையும் செலவிடுவோமாக.

எல்லாவற்றிலும் தகுதிவாய்ந்த ஒரு சகோதரன், சபையில் ஒரு உயரிய ஸ்தானமாகிய தயவைப்பெற்றிருந்து, பின்பு அந்த ஸ்தானத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டு, தரம் தாழ்த்தப்படுவாராகில், சந்தோஷமாயிருக்கக்கடவர். அந்த சகோதரனுக்காக கர்த்தரது ஏற்பாடு என்ன பாடங்களைக் கற்றுக்கொடுக்க தீர்மானித்திருக்கிறதோ, அவற்றை சந்தோஷத்தோடு கற்றுக்கொள்ளக்கடவன். வேறொரு

ஸ்தானத்திலிருந்து எப்படி ஊழியம்செய்வது என்று அவர் சந்தோஷத்தோடு கற்கட்டும். தாழ்நிலையிலிருந்து உயர்த்தப்பட்ட ஒரு சகோதரன், சந்தோஷப்படக்கடவன். தெய்வீக மேற்பார்வையின்கீழ் நமக்கு எப்படிப்பட்ட அனுபவங்கள் வந்தாலும் அவற்றை பெற்றுக்கொள்வோமாக, ஏனெனில் “அவருடைய தீர்மானத்தின்படி அழைக்கப்பட்டவர்களாய் தேவனிடத்தில் அன்புகூறுகிறவர்களுக்கு சகலமும் நன்மைக்கேதுவாக நடக்கிறதென்று அறிந்திருக்கிறோம்(ரோமர்8:28). தேவனையும் அவர் சித்தம் செய்ய ஆர்வமுடையவர்களாயும், அவருடைய பிள்ளைகளையும் சபையையும் முதலாவதாக வைத்திருக்க நாம் கவனமாயிருப்போமாக. அதேசமயம் நமது சொந்த ஆர்வங்களும் சுயமும் கடைசியாக இருக்கட்டும். அன்பு சகோதரர்களே, நம் மீட்பர் போதித்து முன்உதாரணமாக வாழ்ந்துகாட்டின இக்கொள்கைகளுக்கு இசைவாக யாரெல்லாம் அவ்வாறு உண்மையுள்ளவர்களாய்க் காணப்படுகிறார்களோ, படிப்படியாக மீட்பரது இராஜ்யத்தில் மேலான ஸ்தானங்களைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நாம் நிச்சயித்திருக்கலாம். தற்கால அனுபவங்களனைத்தும் தெய்வீக ஆளுகையால் மேற்பார்வையிடப்பட்டு, அந்த இராஜ்யத்தின் ஸ்தானத்தை அடைய தன்னை ஆயத்தம்பண்ணும்.

நாம் உயர்த்தப்படுவதற்கான நேரம் இதுவல்ல. நாம் தகுதியற்றவர்களாக காணப்படுகிற சில சபையின் ஊழியங்களுக்கு நேச சகோதரர்கள் நம்மை உயர்த்தக்கூடும். அந்த ஊழியப்பொறுப்புக்களை அடைவதன்மூலம், நாம் இறுமாப்பு உடையவர்களாக நம்மை மாற்றக்கூடும். அல்லது நமக்கு காயத்தை வருவிக்கக்கூடும். நம்மை இயக்குபவர் தேவனே, நாம் அவரது கட்டுப்பாட்டிற்குள் இருக்கிறோம் என்பதே முறையான கருத்தாயிருக்கும். இதனால் சபையாராகவும் தனிநபராகவும், நமது அனுபவங்களைக்கொண்டு நமக்கு ஆசீர்வாதங்களை பெற்றுத்தர அவரால் கூடும். நாமோ நம் போதகருடைய ஆவியின்மூலம் கர்த்தருடைய வார்த்தையை சரியாய்ப் பயிற்சிசெய்து, தேவனை முதலாவதாகவும், சுயத்தை கடைசியாகவும் வைப்பதே நமக்குரிய பணியாகிறது.

R 56

ஓர் அழகுமிகு வஸ்திரம் A BEAUTIFUL ROBE

உள்ளபடி ஓர் ஆடையினை அணியவேண்டி ஏங்கி நின்றேன் என் உடன்பிறந்தோர் பங்காளிகள் எல்லாருக்கும் உரியதொன்றே

பூரணமாய் வெண்மையுமாய் அப்பழுக்கின்றி காண்பதொன்றே

அதன் ஒவ்வோர் மடிப்பிலுமே ஒளிபட்டால் எதிரொளித்திடும்

எல்லா உருவத்திற்கும் எல்லா அளவிற்கும் எல்லா நிறத்திற்கும் அது ஏற்றதுவே,

ஆச்சர்யமான ஒழுக்கமிகு நல்ஆடை அதுவே,

எல்லா குறைகளையும் மீறுதலையும் தன்னுள்வைத்தே மறைத்துக்கொள்ளும்

அணிந்தோரை மணமகளாய் மாற்றியே வைத்துக்கொள்ளும் தங்கத்தினால் வாங்கவியலா வஸ்திரமாய் இவ்வாடை,

எங்கேயும் தேடிச்சென்றே அலைந்தாலும்கண்படாது,

பூமிமேலே பெயர்பெற்ற ஞானிகளோ, புகழுடையோர், பெருஞ்செல்வர்,

இவ்வஸ்திரத்தின் சிறுபங்கெதையும் அடைந்திடவே முடியாதன்றோ,

குப்பையிலும் குப்பையாகப் புறக்கணிக்கப் பட்டவரே கண்டடைந்தார்,

மீட்பரவர் குருசின் முன்பே தம்மையவர் தாழ்த்தி நின்றார்,

தம்அழகையினை அவர் ஒருவர் கேட்டிடுவார் என்றுணர்ந்தார்,

அவர் வாக்குத்தத்தம் மீதினிலே நம்பிக்கை கொண்டார்,

நிலைநின்றே காத்துக்கொண்டார்,

தமக்கெனவே ஓர் மேன்மையினை அளிக்கச் சொல்லிக் கேட்கமாட்டார்,

இயேசு என்ற பெயரில்மட்டும் நம்பிக்கை வைத்துவிட்டார்,

அத்தகையோர் இவ்வாடையாலே மூடப்பட்டார், தேற்றப்பட்டார், ஆசீர்வதிக்கப்பட்டார்,

அதுதான் என்ன ஆடை ? நம் கிறிஸ்து அளித்த நீதி என்னும் எழில்மிகு பொன்னாடை !

R 5959

நீதிமானாக்கப்படுதல் என்றால் என்ன? எப்போது? எப்படி? JUSTIFICATION - WHAT? WHEN? HOW?

நீதிமானாக்கப்படுதல் என்பது உண்மையாகவே ஒரேயொரு காரியத்தையே அர்த்தப்படுத்துகிறது. அது, சரியானவற்றை உண்டாக்குவது, நியாயத்தை செய்வது என்பதை அர்த்தப்படுத்துகிறது. நீதிமானாக்கப்படுதல் ஒருவேளை, பகுதியாகவோ அல்லது முழுமையாகவோ இருக்கலாம். ஆபிரகாமின் விஷயத்தில் இது பகுதியளவே

இருந்தது. அவருடைய விசுவாசம் மற்றும் கீழ்ப்படிதலின் நிமித்தமாகவே தேவனோடு ஐக்கியம்கொள்ள நீதிமானாக்கப்பட்டாரேயன்றி, ஜீவனை அடைவதற்காக அல்ல. ஏனென்றால் அந்த முழுமையான நீதிமானாக்கப்படுதல் இயேசுவின் மீட்புப் பணியினாலன்றி நிறைவேற்றமுடியாது. அந்தப்பணி ஆபிரகாமின் நாட்களில் நடைபெற்றிருக்கவோ அல்லது நிறைவேற்றமுடிக்கப்படவோயில்லை.

சுவிசேஷயுக சபையின் நீதிமானாக்கப்படுதல் என்பது உடனடியாக நிகழ்கிற பணியாக இருக்கிறது. “தேவனே அவர்களை நீதிமாண்களாக்குகிறவர்”. ஆனால் இந்த நீதிமானாக்கப்படுதலின் அஸ்திபாரம் கல்வாரியில் இயேசுவால் நிறைவேற்றி முடித்த பலியே ஆகும். மீட்பர் நமக்காக அவருடைய ஈடுபலியின் புண்ணியத்தை வழங்குவதற்கு முன்பாக, நாம் அவரை அறியவும், அவர்போல் நம்பிக்கையாய் இருக்கவும், சீஷத்துவத்துக்கான அவருடைய நிபந்தனைகளை ஏற்றுக்கொள்ளவும், அவருடைய சீஷர்களைப்போல மரணபரியந்தம் நம்மை முழுமையாக அர்ப்பணிக்கவும் வேண்டும். அவர் தம்முடைய பலியின் புண்ணியத்தை நம்மீது அருளுகின்ற அந்தத் தருணத்தில் நம்முடைய கறைகள் மூடப்படுகிறது. நாம் தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறோம். பரிசுத்தஆவியின் ஐந்திப்பிக்குதலால் அவருடைய குடும்பத்திற்குள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறோம். இவ்வாறாக, அதன்பின்னர் பரலோகத்தில் பேரெழுதியிருக்கிற முதற்பேரானவர்களின் சர்வசங்கமாகிய சபையின் அங்கங்கள் ஆகிறோம்.

உலகஜனங்களின் நீதிமானாக்கப்படுதல் உடனடியாக நிகழ்கிற ஒன்றாக இருக்காது. மாறாக, ஆயிரவருட அரசாட்சியின்போது, அந்த ஆயிரவருடம் முழுவதும் தொடர்ந்து முன்னேற்றமடைகிறதாய் இருக்கும். அப்போது அவர்கள் மத்தியஸ்தர் மூலமாகவும், அவருடைய இராஜ்ஜியத்தின் மூலமாகவும் தற்காலிக நீதிமானாக்கப்பட்டிருப்பதைக் கூறியிலும். ஆனால் அவர்கள் நீதிமானாக்கப்படுவது ஆயிரவருட அரசாட்சியின் முடிவில் அவர்களுடைய முழுமையான பரிபூரணத்தில் பிதாவுக்கு முன்பாக நிறுத்தப்பட்டு, ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டு, அவரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்போது மாத்திரமே நிறைவேற்றி முடிக்கப்படும். “தேவனே அவர்களை நீதிமாண்களாக்குகிறவர்” என்றும், எந்த ஒரு ஜீவன் நிலைமையிலும் யார் பரிபூரணராகிறாரோ அவர்களை மாத்திரம் நித்திய ஜீவனுக்குள்ளும் தன்னுடைய குடும்பத்திற்குள்ளும் ஏற்றுக்கொள்வார்.

மாம்சத்தை தூய்மையாக்குவது நீதிமானாக்கப்படுதல் அல்ல

யார் ஒருவர் இந்த சுவிசேஷயுகத்தில் தேவனிடத்தில் திரும்ப ஆவல்கொள்கிறாரோ, படிப்படியாக அவரை தேடி கண்டறிவார். முதலாவது, எதனால் அவனை

நீதிமானாக்க இயலும் என்ற ஏற்பாட்டினை தேவன் உண்டுபண்ணியிருந்ததையும், மேலும் அவரே தொடர்ந்து பாவிகளை நீதிமானாக்குகிறவர் என்பதையும் கண்டறிவார். பிறகு அவன் தன் சொந்த பலவீனங்களையும் பாவங்களையும்— அதாவது களங்கமடைந்திருப்பதையும் கண்டறிந்து, சரியானமுறையில் அவைகளை தேடி அப்புறப்படுத்துவார். அவன் மாம்சத்தின் அசுசிகளிலிருந்து பெருமளவு தன்னை சுத்திகரித்துக்கொள்ள முடிந்தாலும், இது அவனை நீதிமானாக்காது. அவனை பரிபூரணப்படுத்தாது. ஏனென்றால் மரபுவழியாகவே அவன் பாவியாக அபூரணமாக இருக்கிறான். மேலும் அவன் பாவநிவாரணபலியின் புண்ணியத்தின் தெய்வீக பயன்பாட்டின் மூலமாக மாத்திரமே கழுவுப்படமுடியும். வெண்கலத்தொட்டியில் கழுவி, மாம்சத்தின் கறைகளை அப்புறப்படுத்தினபிறகு, அந்த விசுவாசி ஆசரிப்புக்கூடாரத்தின் கதவிற்கு அருகில் நெருங்கி உடன்படிக்கையின் உறுதிமொழியால் தன்னை கட்டுப்படுத்தி கர்த்தருக்காகவும், அவரது ஊழியத்திற்காகவும் அது எதுவாக இருந்தாலும் தன்னை முற்றிலும் அர்ப்பணம்செய்து, அங்கே தன்னை பொருத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

மேற்சொன்ன அனைத்துப் படிகளும், தேவனுடன் ஐக்கியம்கொள்ள விரும்புகிற ஒருவருக்கு அவருடைய வார்த்தையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதைப்போன்று, அவைகள் முறையான படிகளாகும். யார் இந்த பயிற்சிமுறைகளை பின்பற்றுகிறார்களோ அவர்கள் தற்காலிக நீதிமானாக்கப்பட்டநிலையில் இருப்பதாக நாம் விவரிக்கிறோம். வேறுவிதமாய் கூறவேண்டுமானால், அவர் சரியான வழிமுறையில் இருக்கிறார். நீதிமானாக்கப்படுவதை அடைவதற்கு தன்னால் இயன்றதை செய்துகொண்டிருக்கிறார் என்பதாகும். இந்த வழிமுறையின்போது, அவர் மனது மற்றும் இருதயத்திற்கான ஆசீர்வாதங்களையும் தன்னுடைய மனசாட்சியின் அங்கீகரிப்பையும் பெற்றுள்ளார். மேலும் தன்னுடைய நீதிமானாக்கப்படுதலுக்கான முறையான நடைமுறை அறிவை தெய்வீக ஏற்பாடானது திறந்துவைத்திருக்கிறது என்ற வகையில், கர்த்தருடைய தயவைப் பெற்றிருக்கிறார். இது விவரித்திருக்கிற படிகளுக்கான இன்றியமையாமையை குறிப்பிட்டுக்காட்டுவதோடு, அர்ப்பணிப்பை அல்லது ஆசரிப்புக்கூடாரத்தின் கதவில் தங்களை கட்டவேண்டியதையும் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிறது. ஒரு பாவி தேவனை அணுக இதைவிட வேறு எதுவும் செய்யமுடியாது. இப்போது தேவன் செயல்படக்கூடிய நேரம். பாவிகளிடத்திலான தேவனுடைய இரக்கம் முழுவதும் “மகா பிரதான ஆசாரியராக” நியமிக்கப்பட்டுள்ள இயேசுவின் மூலமாகவே இருக்கிறது. அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஒன்றை(வெள்ளாடு) ஏற்றுக்கொள்வதும், அவனை பலியாக்குவதும் இயேசுவின் பங்காக உள்ளது. தேவனுடைய

பிரதான ஆசாரியராகிய இயேசு யாரை ஏற்றுக்கொண்டாரோ அவர்கள் தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருப்பார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் தெய்வீக சபாவத்திற்கென்று தேவனால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்களாயும் இருப்பார்கள். எப்போது இயேசுவும், இயேசுவின்மூலமாக தெய்வீகநீதியும் பாவினை ஏற்றுக்கொண்டாரோ, அத்தருணமே நீதிமானாக்கப்பட்ட தருணம் ஆகும்.

ஒரு பாவி பாவ வாழ்க்கையை விட்டுவிலகி, தேவனைத் தேடி ஆரம்பித்து, நீதியின் வழிகளில் தன்னால் இயன்றமட்டும் சிறந்தமுறையில் நடந்து, மாம்சத்தின் அகசியை அப்புறப்படுத்தின.. அந்த தருணத்திலிருந்து அவன் ஒரு புதிய சிந்தையை அல்லது சித்தத்தை பெற்றிருக்கிறான். அது, அவன் முன்பு பாவத்தை நேசித்து அதற்கு ஊழியம்செய்தபோது பெற்றிருந்த சிந்தை அல்லது சித்தத்திலிருந்து வேறுபட்டதாக இருக்கும். இந்த புதியசிந்தை, மாம்சத்தின் புதியசிந்தை எனப்படும். ஏனென்றால் அவன் இன்னும் பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்படவில்லை. அந்த தருணத்தில் பிரதான ஆசாரியர் அவனை ஏற்றுக்கொண்டு, தம்முடைய புண்ணியங்களை அவன்மீது சுமத்துகிறார். பிறகு பிதாவாகிய தேவன் அவனை பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கிறார். அந்த தருணத்தில் புதிய சிந்தையுடன் இருக்கும் அந்த ஒருவன் நீதிமானாக்கப்பட்டு, பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்படுகிறான்; இப்பொழுது அவன் புதுசிருஷ்டியாய் இருக்கிறான். புதுசிருஷ்டி நீதிமானாக்கப்படவேண்டியதில்லை. ஏனென்றால் புதுசிருஷ்டி பாவம் செய்திருக்கவில்லை. நீதிமானாக்கப்பட அது பாவத்தைப் பெற்றிருக்கவில்லை. புதுசிந்தையுடைய பழைய சிருஷ்டியே நீதிமானாக்கப்படும். நீதிமானாக்கப்பட்ட அந்த தருணத்தில் பழையசபாவம் பலியின் மரணமடையும். இயேசுவைக்குறித்து சொல்லப்பட்ட அதே உணர்வில், புதுசிருஷ்டியானது நீதிமானாக்கப்பட்டதாக பேசப்படுகிறது. “ஆவியினாலே நீதியுள்ளவரென்று ... மகிமையிலே ஏறெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார்” (1தீமோ3:16). நீதிமானாக்கப்படுதல் என்ற வார்த்தையின் இந்த பயன்பாட்டில், “நியாயத்தை நிரூபித்தல்.. அல்லது பூரணமாக நிரூபித்தல் என்ற கருத்தே உள்ளது; நியாயத்தை உருவாக்குவது என்று அல்ல.

வளர்ச்சிக்கேற்ப, சமாதானம் சரிவிகிதத்தில் இருக்கும்

முழுமையாக அர்ப்பணிக்கப்பட்ட, நீதிமானாக்கப்பட்ட, பரிசுத்த ஆவியின் ஜெனிப்பிக்குதல் மூலமாக பிதாவினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட இந்த வகுப்பாருக்கு, அப்போஸ்தலரின் கீழ்க்காணும் வார்த்தைகள் பொருந்தும்.: “இவ்விதமாக நாம் விசுவாசத்தினாலே நீதிமான்களாக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து மூலமாய் தேவனிடத்தில் சமாதானம் பெற்றிருக்கிறோம்” – ரோமர் 5:1. மாறாக இந்த வசனம்

அர்ப்பணித்தல் மற்றும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதல் என்ற நிலைக்கு வராதவர்களுக்கும், வெறும் பிரகாரத்தின் மூலமாக அணுகிக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கும் பயன்படுத்தக்கூடாது. எனினும் அவர்கள் பெற்றிருக்கும் சமாதானத்தின் அளவு, அவர்களின் வளர்ச்சிக்குத் தக்கதாக இருக்கும். நாம் பாவத்தை வெளியேற்றுவதற்கும், தேவனுக்கு நெருங்கி அணுகுவதற்கும் பெருமுயற்சி செய்வதினால் அவரிடம் திரும்பும் ஒரு வழி இருப்பதை கண்டறிவதன்மூலம் நமக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு சமாதானமும் சந்தோஷமும் வரும்; ஆனால் இந்த வசனத்தில் அப்போஸ்தலர் குறிப்பிட்டுள்ள, சபையின் சமாதானமானது, யார் தேவனுடைய புத்திரர் என்ற நிலைமைக்குள் வந்திருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு மாத்திரம் பயன்படுத்தமுடியும். தேவன் மற்ற எவரிடமும் சமாதானத்தில் இல்லை.

நிலைமைகளின் வேறுபாடுகள் நிமித்தமாக, இந்த சுவிசேஷ்யுக்கத்தின் காலத்தில் எவர் ஒருவரும் ஆபிரகாமுக்கு கொடுக்கப்பட்டதைப்போன்று அதே அனுபவத்தை துல்லியமாக பெற்றிருப்பது என்பது இயலாது. ஆபிரகாம் புரிந்துகொண்டிருந்த அளவுக்கு தேவனை முழுமையாக விசுவாசித்தார். வெளிப்படையாக தேவனுடைய சித்தத்தை செய்வதற்கு மரணபரியந்தம் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்தார். வேறு வார்த்தையில் கூறுவோமானால், ஒருவேளை ஆபிரகாம் இந்த சுவிசேஷ்யுக்க காலத்தில் வாழ்ந்திருந்தாரானால், அவர் முழுமையாக அர்ப்பணித்தவராக, முழுமையான நீதிமானாக, ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட ஒருவராக இருந்திருப்பார். ஆனால் கிறிஸ்து நம்முடைய பாவங்களுக்காக மரிப்பதற்கு முன்னரே, சுவிசேஷ்யுக்க காலத்திற்கு முன்பு ஜீவித்ததால், அவருடைய அர்ப்பணிப்பு, நீதிமானாக்கப்படுதலின் முழுமையையும், அதன் சலுகைகளையும் தர இயலாமற் போயிற்று.

சிலர், நீதிமானாக்கப்படுதலில், இருபகுதிகளாக – சட்டப்பூர்வமானதும், நிஜமானதாகவும் இருப்பதாக எண்ணுவதினால் தங்களைக் குழப்பிக்கொள்கிறார்கள். வேதத்தில் இதுபோன்ற நீதிமானாக்கப்படுதலின் பிரிவுகள் ஏதும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை என்று நமக்குத்தெரியும். அது சட்டத்தின்படியும், அதேசமயம் நிஜமானதாயுமுள்ளது. ஆனால் நிஜமானதாக, அதேசமயம் சட்டப்பூர்வமில்லாததாகவும்தாயும் இருக்கமுடியாது. அதேபோல் சட்டப்பூர்வமில்லாததாகவும்தாயும், நிஜமானதாயும், மீறுகிறதாயிருந்து, உண்மையாய் இருக்கமுடியாது.

நம்முடைய நீதிமானாக்கப்படுதல், நாம் கர்த்தருக்குரியவராக ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்போது நம்மீது போடப்படும் “கலியாண வஸ்திரத்தால்” அடையாளமாக காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது. அது புதுசிருஷ்டியை மூடுவதற்காக அல்ல, மாறாக பிரமாணத்தின்படி மரித்ததும், பலியிடப்பட்டதுமாக எண்ணப்படுகிற பழைய மாம்சத்தை மாத்திரமே மூடுகிறதாயிருக்கிறது. வேறு வார்த்தையில் கூறுவோமானால், நீதிமானாக்கப்படுதல், நியாயத்தை உருவாக்குவதன் செயல்முறை என்று அர்த்தப்படுத்தவில்லை. மாறாக, ஏற்கனவே அடையப்பெற்ற நியாயத்தின் நிலைமையை அடைந்ததை அடையாளப்படுத்துகிறது. “கலியாண வஸ்திரத்தை” உடுத்திக்கொள்வது, சபையின் அங்கத்தினர்களாக தேவனுடைய குடும்பத்திற்குள் நுழைவதை அடையாளப்படுத்துகிறது. அதை களைந்துவிடுவது தேவனுடைய கிருபையை மறுதலிப்பதாக அர்த்தப்படுத்துகிறது. மேலும் இது இரண்டாம் மரணத்தை சுட்டிக் காண்பிக்கிறது.

உலகத்திற்கான நீதிமானாக்கப்பட்டநிலை, ஏற்கனவே விவரித்ததைப்போன்று அது வேறுபட்ட முறையில் அடையப்பெறும். உலகத்தின் நீதிமானாக்கப்படுதல் மாபெரும் மத்தியஸ்தரின் கீழ் படிப்படியாக நிகழக்கூடிய ஒன்றாக இருக்கும் என்று கூறலாம். ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட நபரும் தெய்வீக தேவைகளை பூர்த்திசெய்து, அதிகமான இசைவுக்குள் வந்து, மேலும்மேலும் திரும்பக்கொடுத்தலின் பரிபூரணத்தை பெற்றுக்கொண்டு, இவ்வாறு படிப்படியாக நீதியை நடப்பிப்பதாக இருக்கும். எனினும், “தேவனே அவர்களை நீதிமான்களாக்குகிறவர்” என்பதையும், ஆயிரவருட முடிவுவரை இந்த உலகம் தேவனுடைய கரங்களில் இல்லை என்பதையும் நினைவில் கொள்ளவேண்டும். அதன்பிறகு எல்லோரும் பிதாவினுடைய அனுமதிபெற்று, நித்தியஜீவனுக்காக அவரில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு முழுமையான உணர்வில் நீதிமான்களாக்கப்படுவர். அந்தசெயல் உடனடியாக நிகழ்கின்ற ஒன்றாக இருக்கும்.

R 74

சிற்பாசாரி THE SCULPTOR

சிற்பி ஒருவர் ஆழ்ந்த சிந்தனையில்
 ஓர் பளிங்கு கல்மீதில் அமர்ந்தே இருக்கக்கண்டேனே
 அவர் ஆற்றல் அனைத்தையும் ஒருங்கே குவித்து
 சிற்பம் வடிக்கத் துவக்குகிறார்,
 இரவுபகலாய் வேலைசெய்தே
 சிற்பத்தை செதுக்க முயல்கின்றார்,
 தன் மர சுத்தியலால் கடினமாய் அடித்தே
 ஆற்றலுடனே உழைக்கின்றார்,

பல அடிகள் பலமாய் விழுக்குது,
 பாறையோ மிகவும் கடினம்காட்டுது
 தேர்ந்த கைகளோ கல்லின்மேலே
 தன் திறமையைக் காட்டுது,

குழந்தை ஒன்று குழந்தைத்தனமாய்
 கண்களை விரித்தே வியந்து

அதனை உற்றுப்பார்த்தே கூரிய துண்டுகள்
 திசைகள் எட்டிலும்

சிதறிப் பறந்து விழுதலைக்கண்டே, தன் சிறிய மூளைக்குள்
 முளைத்திட்ட கேள்வியை புரிந்துகொள்ளவே

கஷ்டப்பட்டு அபூர்வமான பொருளினையே
 கடற்கரையினிலே கண்டார்போலே

ஒவ்வொரு அடியிலும் சிதறி விழுகின்ற
 ஒவ்வொரு பளிங்கு சிதறலைப் பார்த்தே,

சந்தேகம் வெடித்தே கேட்டுவிட்டாள்,

தந்தையே, இந்தபளிங்குக்கல்லை சுக்குநூராய் உடைத்தே
 வீணாய் ஆக்குதலும் ஏனோ ?

தந்தையோ மிகவும் அமைதியாகவே புன்னகையுடனே, ஏற்ற
 இறக்கம் வைத்தே உரைத்தார் தம் பதிலை,
 எனதன்புக் குழந்தாய்,

அடிகளாலும், பெரும் அறைகளாலும் பளிங்கு வீணாய்
 ஆவதாய்த் தோன்றினும்,

எத்தனைக் கதிகம் அடிகள் வாங்குதோ,
 அத்தனைக்கதிகம் நான் எதிர்பார்க்கும்
 அழகிய சிற்பம் உருவாக வேண்டும் என்றாரே.

நாம்கூட அடிகள் வாங்கிடுவோமே,
 அழகிய சிற்பமாய் உருமாறிடுவோமே !

R 5962

பாவத்தைப்போக்கும் ஞானஸ்நானம் யூதர்க்கு மட்டுமே

BAPTISM FOR REMISSION OF SINS FOR JEWS ONLY

திறவு வசனம் : “மனந்திரும்புதலுக்கென்று நான்
 ஜலத்தினால் உங்களுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுக்கிறேன்;
 எனக்குப்பின் வருகிறவரோ என்னிலும்
 வல்லவராயிருக்கிறார், அவருடைய பாதரசைகளைச்
 சுமக்கிறதற்கு நான் பாத்திரன் அல்ல; அவர்
 பரிசுத்தஆவியினாலும் அக்கினியினாலும் உங்களுக்கு
 ஞானஸ்நானம் கொடுப்பார்” – மத்தேயு 3:11

இஸ்ரவேலருக்கான ஒப்புரவாக்கும் நாளின்
 ஏற்பாடுகளுக்கும், அது நீக்கப்படுதலுக்கும், பாவத்தை

நீக்குதலுக்கான மற்ற ஏதாவது ஏற்பாட்டிற்கும் இடையேயுள்ள தனித்தன்மையை தெளிவாக வேறுபடுத்திக் காண்பிக்கவேண்டும். ஆதி பாவத்தை தள்ளிப்போடுவதற்காக நிழலில் காண்பிக்கப்பட்ட ஒப்புரவாக்குதலின் நாளின் பலிகளுக்கு நிஜமாக, “விசேஷித்த பலிகள்” உள்ளது. ஆதாமின் பாவமே முதன்மையான பாவமாயிருந்து, அவரது குழந்தைகள் அனைவருக்கும் பாதிப்பை வருவித்தது. அந்த முதன்மையான பாவத்தின் ஆதிக்கத்தின் கீழும், அதன் தண்டனையின் கீழும் முழு சந்ததியும் அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கிறது. மாபெரும் பிரதான ஆசாரியன் இயேசு மூலமாக பாவத்தையும் அதன் தண்டனையையும் நீக்கிவிட தேவன் தீர்மானித்திருந்தார்.

மாசு இஸ்ரவேலின் பிரதான ஆசாரியனால் நிழலாக செலுத்தப்பட்ட பலிகளைக்காட்டிலும், விசேஷித்த பலிகளை இயேசுகிறிஸ்து ஏற்கனவே மரித்து தற்போது, ஏறத்தாழ நிறைவுசெய்திருந்தார். சுவிசேஷியுத்தின்போது சபையாருக்காக கொடுக்கப்பட்டுவருகிற கிறிஸ்துவின் புண்ணியம், ஒரு குறிப்பிட்ட நேரம் வரும்போது கொடுக்கப்படாது. வரவிருக்கின்ற யுகத்தில் அவரது புண்ணியம் முழு உலகத்தின் பாவங்களுக்காக துல்லியமாக பொருந்தப் பண்ணப்படும். இதன்மூலம் ஆதாமின் பாவம் நித்தியத்துக்கும் நீக்கப்பட்டிருக்கும். ஆதி பாவத்துக்கான சாபம் ஒருவர்மீதும் எப்போதும் எங்கும் இனி ஆளுகை செய்யப்போவதில்லை. மேலும் ஆதாமின் மூலம் இழந்துபோன அனைத்தையும் கிறிஸ்து இயேசுவினால் மீட்கப்பட்டு, எல்லோருக்கும் கிடைக்கும்படி உதவிபெறுவார்கள்.

ஆனால் ஆதி பாவத்துக்குப்பின்னால், மற்ற பாவங்களும் அடங்கியுள்ளது. இதன்படி எந்தளவு அறிவை பெற்றிருக்கிறார்களோ, அந்தளவுக்கு குற்றத்தின் தன்மை இருக்கும். நம் கரத்தரது ஜெபத்தில் “மீறுதல்கள்” என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவை, உள்நோக்கமற்ற பாவங்களையே ஆகும். ஆனால் தேவனிடத்தில் ஜெபிப்பதன்மூலம் முதன்மைப்பாவம் தள்ளிவிடப்படாது, ஈடுபலியாகும் இயேசுவின் மரணத்தின்மூலமே இது ஒதுக்கப்படும். இந்த மீட்பளிக்கும் இரத்தத்தின்மேல் விசுவாசம்வைத்து, இருதயத்தையும் ஜீவியத்தையும் கார்த்தருக்கென்று தத்தம்செய்பவர்களே தேவபுத்திரராக முடியும். தங்களுக்கும் உள்ள அபூரணங்களின் நிமித்தமாக, இந்த தேவபுத்திரர்கள் “மீறுதல்” செய்கிறார்கள். இந்த மீறுதல்கள் தங்களிடம் உள்ளதை உணரும்பொழுது, அவர்கள் “இரக்கத்தைப் பெறவும், ஏற்ற சமயத்தில் சகாயஞ்செய்யுங் கிருபையை அடையவும், கிருபாசனத்தண்டையிலே சேரக்கடவீர்கள்”. தேவபுத்திரரானவர்களைத் தவிர்த்து, மற்ற எவரும் கார்த்தருக்கு முன்பாக நிற்கவோ, விண்ணப்பங்களை ஏறெடுக்கவோ உரிமை பெற்றிருக்கவில்லை. கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் அல்லது அவரது சீஷராகி, அவரது

பின்னடியார்களாக அங்கீகாரம் பெற்றிருப்பவர்கள் மட்டுமே தேவனுடைய குரலைக் கேட்கவும், அவரோடு பேசவும் முடியும். அப்படிப்பட்டவர்கள் மட்டுமே பிதாவுடனான ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட உறவை அடையும்படி உயர்த்தப்படுகிறார்கள், புத்திரருக்கான உறவை அடையும் நிச்சயத்தன்மையை அடைந்திருக்கிறார்கள்.

இஸ்ரவேலர் தேவனுடைய ஜனங்களாக, நிழலான ஏற்பாடுகளின் மூலமாக அவரோடு உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் இருந்தார்கள். கிறிஸ்து பாவிகளுக்காக மரிக்க ஏற்றவேளை வந்திருக்காதபடியால், ஏற்றவேளையில் பாவங்களுக்காக அளிக்கப்படவிருக்கும் நிஜமான பலியை நோக்கி முன்னேறிச்செல்ல தேவன் அவர்களுக்கு அடையாளங்கள் நிறைந்த ஒரு அமைப்பைத் தந்தார். அவரோடு உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் வந்தவர்களது பாவங்கள் உண்மையாகவே மன்னிக்கப்பட்டு, நீக்கப்பட்டதுபோல் நடத்தினார். அதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்திருந்தார். அப்போஸ்தலர் பவுல் கூறுவதுபோல, வருடாவருடம் தொடர்ச்சியாக இந்த ஒப்புரவாக்குதலின் பலிகளை அவர்கள் திரும்பத்திரும்ப செய்யவேண்டும். இவ்வாறாக, ஆதாமின் பாவம் மற்றொரு வருடத்திற்கு அவர்களிடமிருந்து அடையாளமாக நீக்கப்படும், ஏனெனில் ஒரு வருடத்திற்கு மட்டுமே பலியானது நன்மை பயப்பதாக இருக்கும். இந்த ஏற்பாட்டின் காரணமாக, உள்நோக்கமின்றி அறியாமையினால் செய்யப்படுகிற மீறுதல்கள் அடையாளமாக ஒதுக்கிவைக்கப்படுகிறது. அவர்கள் தொடர்ந்து தேவனுடைய உடன்படிக்கையின் புத்திரராக இருப்பார். ஆயினும் ஒவ்வொரு வருடத்திலும் அவர்கள் பலவீனத்தின் நிமித்தம், சிந்தனை சொல் நடக்கை இவற்றில் தவறுசெய்து விழுகைக்குள் செல்வார்கள். இவைகளைனத்தும் மீறுதல்களாகவே இருக்கும்.

யோவான் கொடுத்த ஞானஸ்நானத்தின் நோக்கம் :-

யோவான் ஸ்நானகன் தம் ஊழியத்தைத் துவங்குகையில், மேசியா வெளிப்படுவதற்கான காலம் சமீபித்திருக்கிறது, ஆகவே தேவனுடைய இராஜ்யத்துக்குள் பிரவேசியுங்கள் என்ற அழைப்பைக்கொடுத்து, பிரசங்கத்தைத் தொடங்கினார். இதற்கென எல்லா ஜனங்களும் ஆயத்தமாக வேண்டும் என்பதே அவரது ஆலோசனையாயிருந்தது, இல்லாவிடில் அவர்கள் மேசியாவை ஏற்றுக்கொள்ள ஆயத்தமாய் இருக்கமாட்டார்கள். அடிப்படை குணமாக உங்களது வாழ்க்கையை பரீட்சித்துப் பாருங்கள் என்று அவர் கூறுகிறார். நீங்கள் நியாயப்பிரமாணத்தின்படி உங்கள் சிறந்த ஆற்றலுக்கேற்ப ஜீவிக் கிறீர்களா? இல்லையென்றால், உங்களது திறனுக்கு குறைவான நிலைப்பாட்டிலேயே ஜீவிப்பீர்களானால் நீங்கள் குற்றவாளிகள். உங்களது உயர்ந்த சாத்தியக்கூறின்

அளவின்படி உங்களால் ஜீவிக்க முடியாமற்போனால், தேவதயவை இழந்தவர்களாவீர்கள். உங்களது உடன்படிக்கைக்கும் உண்மையற்றவர்களாய் இருப்பீர்கள். இப்பொழுதிலிருந்து உங்களால் முடிந்தளவு செய்ய தீர்மானம் எடுப்பீர்களாகில், தண்ணீர் ஞானஸ்நானம் எடுப்பதன் மூலம் இதை வெளிப்படுத்துங்கள். நீங்கள் பாவங்களுக்காக வருந்துகிறீர்கள் என்பதற்கான அத்தாட்சியாக இது விளங்கும். இவ்வாறாக உங்கள் பாவங்களிலிருந்து கழுவப்படுவீர்கள்.

ஐனங்கள் தங்கள் சொந்த பாவங்களை அடையாளமாகப் போக்கிக்கொண்டனர். யோவான்ஸ்நானகன் அவற்றை கழுவி நீக்கிவிடவில்லை. தங்கள் நியாயப்பிரமாணத்துக்கு இசைவாக ஜீவிக்காதிருந்தோர் யோவான்ஸ்நானகனது பேச்சை மகிழ்ச்சியுடன் கேட்டு, பாவத்திலிருந்து மனந்திரும்ப ஆவலாயிருந்தனர். இப்படிப்பட்ட பெரும்பாலான ஐனங்களுக்கே, வரவிருக்கும் மேசியாவைக் குறித்த யோவானின் செய்தி வேண்டுகோளாக கொடுக்கப்பட்டது. இவ்வாறாக, இவர்களும் தேவதயவையும் ஆசீர்வாதத்தையும் காத்துக்கொண்டவர்களோடு சேர்ந்துகொண்டனர். “கடற்ற உத்தம இஸ்ரவேலரிடத்தில் எந்த வஞ்சனையும் இல்லை”. இந்த பாவங்களை நீக்குவது என்பது, குற்றம்போவதற்கான உண்மையான கழுவுதல் ஆகாது, ஏனெனில், இயேசுவின் இரத்தம் மட்டுமே, அவரது ஈடுபலியின் புண்ணியம் மட்டுமே பாவத்தை நிஜமாக எடுத்துப்போடும்.

தர்குசைச் சேர்ந்த சவுல், யோவானின் ஸ்நானத்தைப் பெற்றிருந்தார்

தர்குசைச் சேர்ந்த சவுல் எந்த ஸ்நானத்தால் ஞானஸ்நானம் பெற்றார் என்று சிலர் கேட்கக்கூடும்? இயேசுவின் ஞானஸ்நானமா அல்லது யோவானின் ஞானஸ்நானமா? சவுல் தன் முந்தைய ஜீவியத்தில், தேவனுக்கு முன்பாக “எல்லா நல்மனசாட்சியிலும்”

வாழ்ந்திருந்தார். பின்பு, கிறிஸ்துவால் மனமாற்றத்துக்கு உட்படும்வேளையில், எப்படி கழுவப்படவேண்டிய பாவங்களைப் பெற்றிருக்கமுடியும்? அவர் மனம்மாறின தருணத்தினை நாம் நம் நினைவுக்கு கொண்டுவருவோம். கிறிஸ்தவர்களை துன்பப்படுத்த தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்ட சவுல், தமஸ்கு செல்லும் வழியில், கீழே விழத்தள்ளப்பட்டார். கர்த்தர் அவருக்கு தம்மை வெளியரங்கமாக்கினார். அதற்குப்பிறகு, பரிசுத்தபவுல் கூறுகையில், மதியவேளை சூரியப்பிரகாசத்திற்கும் மேலான பிரகாசத்தில் இயேசு பிரகாசித்ததை தாம் கண்டதாக கூறினார். இந்த மகிமைநிறைந்த வெளிப்பாட்டின் விளைவாக, அவரது கண்கள் குருடாயின. அவரோடு பிரயாணத்தில் உடன்வந்தவர்கள், அவரை தமஸ்குவிற்கு அழைத்துக் கொண்டுபோயினர். அங்கே அவர் பார்வையில்லாதவராய், மூன்றுநாட்கள் உண்ணவுமில்லை, குடிக்கவுமில்லை. பின்பு தேவனுடைய ஊழியக்காரராகிய அன்னியா, கர்த்தரால் சவுலிடத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு, அவரின் கண்பார்வையை திரும்பவும் வரப்பண்ணினார். சவுலின் பார்வை குணமடைந்ததால், அன்னியா அவரைநோக்கி, “இப்பொழுது நீ தாமதிகிறதென்ன? எழுந்து, உன் பாவங்கள் கழுவப்படும்படிக்கு ஞானஸ்நானம் பெற்றுக்கொள்” என்றார்.

பரிசுத்த பவுலுக்கு ஏற்பட்ட கண்பார்வை குறைபாடு முற்றிலுமாக ஒருக்காலும் குணமடையாதிருந்தது. அவரது பார்வையை முற்றிலும் குணப்படுத்த கர்த்தர் மறுத்திருந்தார். அவரது கண்களிலுண்டான பலவீனம் மாம்சத்தில் ஏற்பட்ட முள் என்று அவராலேயே கூறப்பட்டதாக சில வேதவசனங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. ஆனால் அந்த பார்வை குறைபாட்டுக்கு ஈடுகட்ட, அதற்கும் மேலான கிருபையின் ஐஸ்வரியங்கள் அவருக்கு அளிக்கப்படும் என்று கர்த்தர் அறிவித்தார்(2கொரிந்12:7-10). அதிக வெளிப்படுத்தல்கள் மூலம் அவர் கனப்படுத்தப் பட்டிருந்தபோதிலும், இந்த இன்னலானது தாழ்மையை காத்துக்கொள்ளும்படி அவருக்கு ஊழியம்செய்தது. மேலும் ஒரு காலத்தில் அவர் கர்த்தருடைய ஐனங்களை காயப்படுத்தினதை அவருக்கு நினைப்பூட்டியது.

இயேசுகிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுபவர்களை அவர் துன்பப்படுத்தியபோது, தான் தேவனுக்கு ஊழியம் செய்ததாக மெய்யாகவே நினைத்திருந்து, தாம் செய்தவைகளை தன் முழு நல்மனசாட்சியின் மூலமே செய்ததாக அப்போஸ்தலர் பிரகடனப்படுத்தினார். அவிகவாசத்தினால் தாம் அறியாமையினால் செய்ததினால் இரக்கத்தைப் பெற்றுக்கொண்டதாக அவர் கூறுகிறார். மேலும், நாம் பரிசுத்தவான்களில் மிகச்சிறியவன், பரிசுத்தவான் என்று கூற தகுதியற்றவன், ஏனெனில் “நான் தேவனுடைய சபையைத் துன்புறுத்தினவன்” என்கிறார்.

அவரது முந்தைய ஜீவியத்தில் தாம் நியாயப்பிரமாணத்தின் வெளித்தோற்றமான காரியங்களை கைக்கொள்ள மிக கவனமாயிருந்ததாகவும், பரிசேயர்களுக்கு ஒரு பரிசேயனாக இருந்ததாயும் கூறுகிறார். ஆனால் நியாயப்பிரமாணத்தின் ஆவியாகிய இரக்கம் மற்றும் நீதியை புறக்கணித்திருந்தார். நியாயப்பிரமாணத்தின் பேரில் அவருக்கிருந்த வைராக்கியம், தேவனோடு இசைவாயிருந்தவர்களை துன்புறுத்த அதிக ஆற்றலைக்கொடுத்தது. இதனால் அவர் பாவியானார். ஆயினும் தான் செய்வது தவறு என்ற மனசாட்சியை அடைந்திருக்கவில்லை. ஆனால் கர்த்தர் அன்னியா மூலமாக அவரது பாவத்தை வெளிப்படுத்தினார். அவர் பவுலை கண்டித்து உணர்ந்தி, அவரது பாவங்களை உணர்ச்செய்து, ஞானஸ்நானத்தால் அவைகளை கழுவிப் போக்கினார்.

ஞானஸ்நானத்தின் மூலம் எந்த பாவங்களும் உண்மையாக மன்னிக்கப்படுவதில்லை

எந்த வழியில் ஞானஸ்நானம் பாவத்தைப்போக்கும் என்று, இது நம்மை ஆலோசிக்கத் தூண்டுகிறது. புறஜாதியாரைப் பொருத்தமட்டில், பாவத்தைக் கழுவுக்கூடிய எந்த ஞானஸ்நானமும் இல்லை என்று வேதாகமம் நமக்கு காண்பிக்கிறது. புறஜாதியாராக இருந்த நாம் அனைவரும், தண்ணீரால் அல்ல, கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின்மேல் வைத்த விசுவாசத்தின் மூலமாக நமது பாவங்கள் கழுவப் பெற்றிருக்கிறோம். நமக்கோ ஞானஸ்நானம் என்பது யோவான் கொடுத்த ஞானஸ்நானம்போல் பாவங்கள் கழுவப்படுதலிருந்து வேறுபட்டது. நமக்கு கிறிஸ்துவின் சரீரத்துக்குள் சேரும் துவக்கமாக மரித்து அடக்கம் செய்யப்படுவதாக இது உள்ளது.

ஆயினும், பரிசுத்தபவுலும் மற்ற யூதர்களும் கிறிஸ்துவுக்குள் முறையாக சேர்க்கப்படவில்லை என்று இதற்கு பொருள்படாது. “யூதர்கள் மோசேக்குள்ளாக மேகங்களிலும் கடலிலும் ஞானஸ்நானம் பெற்றனர்”. தேவனுக்கும் ஜனங்களுக்குமிடையே இஸ்ரவேலின் முழு தேசத்திற்கும் மோசே மத்தியஸ்தராக இருந்தார். இப்படி இருந்ததன் நிமித்தமாகவே, தேவன் அவர்களோடு உடன்படிக்கைக்குள் பிரவேசித்தார். இஸ்ரவேலரும் தேவன்கொடுத்த எல்லா கட்டளைகளையும் கடைப்பிடிப்போம் என்று வாக்களித்து, அவரோடு உடன்படிக்கைக்குள் நுழைந்தனர். அவர்களில் சிலர், யூதயுகம் முழுவதும் இந்த கட்டளைகளை முறிவுபடாமல் காத்துக்கொண்டனர். அவர்களுள் அப்போஸ்தலர்களது எண்ணிக்கையும் அடங்கும் என்று நாம் நம்புகிறோம். அவர்கள் கர்த்தருக்கு இசைவாயிருந்து, அந்நேரத்தில் நிலவின சூழ்நிலையில் எந்தளவு தங்களால் முடியுமோ அந்தளவு ஒரு நல்ல நேர்மையானதும், நீதியுள்ளதுமான ஜீவியம் ஜீவித்திருந்தனர்.

இயேசுவிடம் வந்திருந்தவர்களில் மற்றவர்கள், தாங்கள் பாவிகளாக இருந்தவர்கள் என்று உணர்ந்திருந்து

மனந்திரும்பியிருந்தனர். ஸ்நானகயோவான் அனுப்பப்பட்டதற்கான பிதாவின் திட்டம், இந்த மிகமுக்கியமான நோக்கத்தினை நிறைவேற்றவே என்று நாம் நினைவுகூறுகிறோம். மேசியா அவர்களிடத்திற்கு வரவேண்டும், அவ்வாறு தாம் பிரசங்கித்த தேவராஜ்யத்துக்கு இசைவாகவேண்டும் என்று விரும்புகிற அனைவரும், நியாயப்பிரமாணத்துக்கு ஒத்திசைவாக காணப்படவேண்டும் என்றும் ஸ்நானகயோவான் யூதர்களுக்கு கற்பித்திருந்தார். சிலர் மனந்திரும்புதலுக்கென எதையும் பெற்றிருக்கவில்லை என்றும், ஞானஸ்நானத்தால் கழுவப்படும்படி தங்களிடத்தில் குறை எதுவுமில்லாதிருந்தனர். அவர்களில் பெரும்பாலானோர், தாங்கள் தேவனோடு செய்த உடன்படிக்கைக்கு அவிசுவாசிகளாக இருந்துவந்ததை உணர்ந்திருந்து, தண்ணீர் ஞானஸ்நானம் எடுத்தனர். இந்த தண்ணீர் ஞானஸ்நானம் அவர்கள் செய்த பாவங்களை கழுவுவதற்கு அடையாளமாய் இருக்கிறது. மனந்திரும்புதலாகிய இந்த செயலானது அவர்களது நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையின் மூலமாக பெறக்கூடிய தயவையும் ஆசீர்வாதங்களையும் அடையும்படி வழிவகுத்தது. அவர்களது நியாயப்பிரமாணத்தின்படி சிந்தப்பட்ட காளையின் இரத்தமும் வெள்ளாடுகளின் இரத்தமும் நிஜமானவே பாவத்தை போக்கவில்லை என்றாலும், இந்த பலிகளை விசுவாசத்தின் மூலமாக முறையாக ஏற்றுக்கொள்ளும்போது, ஜனங்கள் தேவனுடனான உடன்படிக்கையின் உறவை காத்துக்கொள்ள முடிந்தது. அவ்வாறே தண்ணீர் ஞானஸ்நானம் பாவத்தைப் போக்காது என்றபோதிலும், இஸ்ரவேலருக்கான தேவனுடைய ஏற்பாடுகளுக்கு முழு இசைவாகும்படி அவர்களை சீர்பொருந்தச்செய்தது.

ஆகவே யூதர்கள், தாங்கள் தேவனுக்கு இசைவற்றவர்களாக ஜீவித்துவருவதை உணர்ந்திருந்து, ஸ்நானகயோவான் மூலம் ஞானஸ்நானம் பெறும் வாய்ப்பை ஏற்றுக்கொண்டனர். அவர்களுடைய பாவம் தண்ணீரில் அடையாளமாக கழுவப்பட்டு, இதுமுதற்கொண்டு தேவனுடைய சட்டத்தின்படி ஜீவிப்போம் என்று உள்ளுணர்வுபெற்று, வெளிப்படையாக பிரகடனம் செய்தனர். மதத்தலைவர்களும் மற்றவர்களும் பாசாங்கு செய்பவர்களாக இருந்தனர். மேசியாவின் வருகையின்மூலம் தம் ஜனங்களில் எவரையேனும் ஆசீர்வதிக்க தேவன் நோக்கமாய் இருந்தாரானால், அவரது நியாயப்பிரமாணத்திற்கு இசைவாக தங்களைக் காத்துக்கொண்டவர்களாயும் ஆசீர்வதிப்பர் என்று அவர்கள் நிச்சயித்திருந்தனர். வேதபாரகரும் பரிசேயரும் அந்நேரத்தில் நியாயப்பிரமாணத்தில் அறிஞர்களாக இருந்தோரும், அதோடுகூட சதுசேயரும் யோவானின்

பணிகுறித்து அலட்சியமான அபிப்பிராயமே கொண்டிருந்தனர். இவர்கள் மனந்திரும்பவும் தங்கள் பாவங்களிலிருந்து கழுவப்படவும் விருப்பமின்றி இருப்பதனாலேயே இவ்வாறு நடந்துகொள்கின்றனர் என்று இயேசு கூறினார். தங்களிடத்திலுள்ள பாவங்கள் ஏதாகிலும் கழுவப்பட அவர்கள் அதை அறிக்கையிட மனதில்லாதிருந்தனர். ஆகவே யோவானை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாதது போலவே, யோவானுக்கு பின்புலந்தவரும், தன் சொந்த ஜீவனை பாவநிவாரணமாக தந்து நிஜமாகவே பாவத்தை போக்கினவரையும் ஏற்றுக்கொள்ள தயாராக இல்லை.

எப்படி யூதர்கள் மோசேயிடமிருந்து கிறிஸ்துவிடத்துக்கு மாற்றப்பட்டனர் ?

புறஜாதியார் மனந்திரும்புதல்மூலம் மோசேயின் பிரமாணத்தின் உறவுக்குள் வரமுடியாதிருந்தது, ஏனெனில் ஒருபோதும் அவர்கள் அந்த நியாயப்பிரமாணத்தின்கீழ் இருந்ததில்லை. மோசே கிறிஸ்துவுக்கு அடையாளமாக இருக்கிறார். மோசேக்குள்ளாக எல்லா யூதர்களும் ஞானஸ்நானம்பெற்றதுபோல், மோசேயின் இடத்தை இயேசு பிடித்தபொழுது, இயேசுவை மேசியாவாக ஏற்றுக்கொண்ட எல்லோரும் பெற்ற மோசேக்குள்ளான ஞானஸ்நானம், கிறிஸ்துவுக்குள்ளான ஞானஸ்நானமாக எண்ணப்பட்டது. அப்போஸ்தலர் சுட்டிக்காண்பிக்கிறபடி(அப3:22), “உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தர் என்னைப்போல ஒரு தீர்க்கதரிசியை உங்களுக்காக, உங்கள் சகோதரரிருந்து எழுப்பப்பண்ணுவார்; அவர் உங்களுக்குச் சொல்லும் எல்லாவற்றிலும் அவருக்குச் செவிகொடுப்பீர்களாக”. மோசேயைப் போன்ற அந்த தீர்க்கதரிசி கிறிஸ்துவே. எப்படி அனைத்து இஸ்ரவேல் ஜனங்களுக்கான தேவனுடைய பிரதிநிதியாக மோசே இருந்தாரோ, அவ்வாறே அவரைப்போலவே, முழு உலக ஜனங்களுக்குமான தேவனுடைய மிக மேலான பிரதிநிதியாக இயேசுகிறிஸ்து இருப்பார்.

மோசே மூலமாக தேவனிடத்தில் முறையான உறவு கொண்டிருக்கிற எந்த யூதனாயினும், விசுவாசத்தின் மூலமாக கிறிஸ்துவுக்குள் கொண்டுவரப்பட்டான். ஆகவே அடையாளமான மோசேக்கு நிஜமாக கிறிஸ்து இருப்பதை புரிந்துகொண்ட உடனே, ஒருவன் கிறிஸ்துவுக்குட்பட்டவனாக ஆகிறான். மேலும் மோசேக்குள்ளான ஞானஸ்நானம் மாபெரும் நிஜமான மோசேக்குள்ளான ஞானஸ்நானம் ஆகிறது. இஸ்ரவேலரின் அடையாளமான உறவை கிறிஸ்துவுக்கு ஒப்பிடும்போது, அடிக்கப்பட்ட கன்மலையின் தண்ணீரை அவர்கள் குடித்ததை; “எல்லோரும் ஒரே ஞானபானத்தைக் குடித்தார்கள். எப்படியெனில், அவர்களோடே கூடச்சென்ற ஞானக்கன்மலையின் தண்ணீரைக் குடித்தார்கள். அந்தக்

கன்மலை கிறிஸ்துவே” –1கொரிந்10:4 என்று அப்போஸ்தலர் அறிக்கையிடுகிறார். அவர்கள் நிழலில் அத்தண்ணீரை குடித்தார்கள். இதனால் விசுவாசத்தினால் மேசியாவை ஏற்றுக்கொண்ட இஸ்ரவேலின் விசுவாசிகள் ஏற்றவேளை வரும்போது, அவர்கள் அடையாளமான உறவுக்கு மாறித்து, நிஜமான ஆவிக்குரிய கன்மலையாகிய கிறிஸ்து இயேசுவைப் பருகத்தொடங்கினார்கள். அவர்கள் மேசியாவோடு உயிரோட்டமான உறவுக்குள் நுழைந்தார்கள்.

பாவங்களைப் போக்கும் ஞானஸ்நானம் இனிமேலும் யூதர்க்கு பயனுள்ளதாயிராது. ஏனெனில் புறஜாதியாரைக் காட்டிலும் அவர்களுக்கு முன்னுரிமை பெற்றிருந்த வழியின்மூலம் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த வாய்ப்பு முடிவுக்கு வந்தது. இப்பொழுது கிறிஸ்துவிடம் வருவதற்கு மற்றதேசத்தார் அல்லது ஜனங்களைக்காட்டிலும் யூதருக்கு எந்த கலபமான வழியும் சிலாக்கியமும் ஏற்படுத்தப்பட வில்லை.

கிறிஸ்து சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு ஐந்துநாட்களுக்கு முன்பாக யூதர்கள் ஒரு தேசமாக பாழாக்கப்பட்டநிலைக்கு விடப்பட்டனர். இந்நிலை இரட்டிப்பான தண்டனை அடைந்துதீரும்படி (அல்லது தயவற்ற நிலை)நீடித்தது. காண்க வேதாகம விளக்கவுரை 2ம்தொகுதி பக்கம்232-248 (குமிழில்). இயேசுவின் சிலுவை மரணத்துக்குப்பிறகு நீடித்த, தனிநபர்க்கான யூதரின் விசேஷித்த தயவு 3 1/2 வருடங்கள் கழித்து முடிவுக்கு வந்தது, அதாவது, தானியேல் தீர்க்கதரிசி முன்னுரைத்த 70வார முடிவின்போது முடிவுக்கு வந்தது என்பதை நாம் புரிந்துகொள்கிறோம் (தானியேல்9:24-27). காண்க வேதாகம விளக்கவுரை தொகுதி 2, பக்கம்57-66(குமிழில்).

ஒலிவ மரத்தின் சுபாவக்கிளைகளாக இஸ்ரவேலர்கள் இருந்தபோது, ஆபிரகாமுக்கு கொடுக்கப்பட்ட வாக்குத்தத்தம் அதன் வேராகவும், கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து அதன் நிஜமான அடிமரமாக இருந்தார் என்றும், இருந்தபோதிலும், சமயம் வந்தபோது, இந்தக் கிளைகளில் அநேகம் முறிந்துவிட்டன என்று அப்போஸ்தலர் விளக்குகின்றார்(ரோமர் 11ம்அதி.) முறிந்துவிட்ட கிளைகளை மீண்டும் சீர்ப்படுத்த வேறு வித்தியாசமான வழிமுறை எதுவுமிராததால், காட்டு ஒலிவமரக்கிளையை அவற்றில் ஒட்டவைக்க வேண்டியதாயிற்று. இந்தக்கிளைகள் ஏற்கனவே முறிவுபட்டிருந்தன என்று இக்காரியத்தைக்குறித்து அப்போஸ்தலர் ரோமசபைக்கு நிருபம் எழுதும்போது குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இதன் காரணமாக, கிறிஸ்துவுக்குள் வருகிற எந்த யூதனாயினும், ஒரு புறஜாதியான்போல ஒட்டவைக்கப்படவேண்டும். அவனுக்கு முற்பட்ட நிலை இனி இல்லை.

பன்னிரெண்டு எபேசியருடைய முறையற்ற ஞானஸ்நானம்

அப்போஸ்தலர் 19ம் அதிகாரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள எபேசியர்களைக் குறித்த விஷயத்தை நாம் கவனிப்போம். அப்பல்லோ எபேசுவில் பிரசங்கித்திருந்து, 12 சகோதரருக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்தார். ஆனால் யூதருடைய ஞானஸ்நானத்துக்கும், புறஜாதியாருடைய ஞானஸ்நானத்துக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டை அவர்களிடத்தில் தெளிவாக அறிவிக்காதிருந்தார், அவர்களிடத்தில் ஸ்நானக யோவானின் ஞானஸ்நானத்தை செய்வித்தார். இதன்மூலம் நியாயப்பிரமாணத்துக்கு எதிராயிருந்த அவர்களது பாவங்களை நீக்குவதற்கு வழிவகுத்தது. அதோடு கூட, மேசியாவை அவர்கள் மறுதலித்து சிலுவையிலிறைந்த பாவத்தையும் நீக்கியது. ஆனால் புறஜாதியார் இந்த ஞானஸ்நானத்தை பெறுவதை தேவன் அங்கீகரிக்கவில்லை. ஏனெனில் புறஜாதியார் அவரோடு உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் ஒருபோதும் வந்திருக்கவில்லை.

பரிசுத்த பவுல் எபேசுவுக்கு வந்தபோது, அப்பொழுது விசுவாசிகள் அனைவருக்கும் பொதுவாயிருந்த ஆவியின் கொடைகளை இந்த மனுஷர்கள் பெற்றிருக்கவில்லை என்று புரிந்துகொண்டு, அவர்கள் என்ன ஞானஸ்நானத்தை பெற்றார்கள் என்று வினவினார். அதற்கு அவர்கள், “யோவான் கொடுத்த ஞானஸ்நானம்” என்றார்கள். அவர்கள் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் நாமத்தில் மீண்டுமாக ஞானஸ்நானம் செய்விக்கப்படவேண்டியது அவசியமானது என்று அவர்களுக்கு செய்வித்தார். இது, மற்ற சீஷரைப்போலவே அவர்களையும் தேவனோடு முழு உறவுக்குள் கொண்டுவந்தது; அப்போஸ்தலர்கள் இன்னும் தெளிவாக புரிந்துகொள்ளும்பொருட்டும், இவ்விஷயத்தைக் குறித்த சத்தியம் நமக்கு வந்தடையும்பொருட்டும் இந்த தவறை கர்த்தர் அனுமதித்திருந்தார். தேவன் தம் எல்லா பரிவர்த்தனைகளிலும் எந்தளவு தெளிவாகவும், சிறப்பாகவும் கருத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார் என்பதை இக்காரியங்கள் நமக்கு தெரிவிக்கிறது. நாம் கர்த்தரோடு உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் வருவதற்கு இது உறுதியான ஒரு வழியாயிருக்கிறது. மேலும் சூழ்நிலைகளை புரிந்துகொண்டு இந்த இறுதிமுடிவை நாம் காணும்படிக்கு அவர் நம்மை வற்புறுத்துகிறார்.

சுபாவக்கிளைகள் வெட்டப்பட்டன

யூதஜனங்கள் தேவ தயவிலிருந்தும் தேவ ஐக்கியத்திலிருந்தும் நீண்ட காலத்துக்கு துண்டிக்கப்பட்டிருந்தனர். வேதாகம விளக்கவரையில் நாம் காண்பித்திருக்கிறதுபோல், அவர்கள் 1845 வருடங்கள்

முன்பு தயவைப் பெற்றிருந்து, அதேசமஅளவு வருடங்கள் தயவற்ற காலங்கள் நிலைத்திருந்தனர். அவர்கள் நிஜமான ஒலிவ மரத்திலிருந்து துண்டிக்கப்பட்டனர். ஆனால் அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுகிறபடி, தேவன் அவர்களை மீண்டும் ஒட்டவைக்க வல்லமை மிக்கவராய் இருக்கிறார். சுவிசேஷயுகத்தின்போது புறஜாதியாரைப்போல் கிறிஸ்துவின் சரீரத்திற்குள் வரும் அதே சிலாக்கியத்தை யூதர் பெற்றிருக்கின்றனர். உண்மை என்னவெனில், யூதனாயிருக்கிற ஒருவர், புறஜாதி கிறிஸ்தவர்களுடைய எல்லா சிலாக்கியங்களையும் அனுபவிக்க எந்த தடையும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. அவர்களுக்கு தடை உண்டாக்குகிற ஒரே விஷயம், தேவனைக் குறித்த தவறான நோக்கமும், முழு உண்மையும் அறியுமுன்பே அடையும் தப்பெண்ணமுமே ஆகும்.

புறஜாதியாரின் காலங்கள் நிறைவேறித் தீருமளவும் யூததேசம் தெய்வீக தயவிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருந்தது. நிறைவேறும் காலங்கள் தற்போது முடிவடைந்துவிட்டது என்று நாம் நம்புகிறோம். மாம்சத்தின்படி இஸ்ரேயலர்கள் தேவதயவுக்கு சீர்பொருந்துவார்கள் என்று பரிசுத்தபவுல் பிரகடனப்படுத்துகிறார். “அவர்கள் உங்களது இரக்கத்தினாலே (சுவிசேஷ சபை) இரக்கம் அடைவார்கள்” என்று அவர் உறுதியளிக்கிறார். மகிமையடைந்த திருச்சபையின் ஊழியத்தின்மூலம் அவர்கள் திரும்பவும் தயவின் நிலைமைக்கு கொண்டுவரப்படுவார்கள். ஒருதேசமாக, கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலமாக தங்கள் பாவங்களிலிருந்து விடுபடாமல், இந்த சுவிசேஷயுகத்தின் சிலாக்கியங்களை பயன்படுத்தத் தவறினர். ஆனால் புதிய முறைமை ஸ்தாபிக்கப்படும்பொழுது கிறிஸ்துவின் பலியின் புண்ணியங்கள் முழு உலகிற்கும் ஒப்புரவாக்குதலை பொருந்தப் பண்ணும்போது, யூதர்கள் மிகவும் தயையான நிலைமையை அடைந்து, கிருபையைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள். இது யூதர்களது பாவங்களையும் உள்ளடக்கியதாகும். நாம் புரிந்திருக்கிறபடி கிபி 1878இல் அவர்களது இரட்டிப்பான தயவற்ற நிலைமை முடிவுற்றது. அவர்களுக்கான சிட்சை இன்னும் முடிவடையாதபோதிலும், யூதர்கள் மத்தியில் தேவதயவு படிப்படியாக வெளிப்பட்டுவருகிறது. அவர்கள் முழுமையாக சீர்பொருந்தும்வரை இது தொடர்ந்து அதிகரிக்கும்.

சுபாவ இஸ்ரேயலருக்கான விசேஷித்த சிலாக்கியங்கள்

தேவனுடைய அழைப்பும், கொடைகளும் மனம் வருந்துவதற்கான காரியங்கள் அல்ல; அவை மாறாதவைகள். புதிய யுகத்தின் ஆசீர்வாதங்கள் துவங்கப்படும்போது, சுபாவ இஸ்ரேயலருக்கு விசேஷித்த இடமும், சிலாக்கியமும் அருளப்படும். மற்றுமொரு வழியில், இந்த விசேஷித்த சிலாக்கியம் எப்படி வரவிருக்கிறது என்று

நாம் காண்போம்; நியாயப்பிரமாணம் தேவ ஜனங்களாக, அவர்களது அன்றாட வாழ்க்கையில் தடையை ஓரளவு உண்டாக்கிவந்தது. அவர்கள் தேவனிடத்தில் ஓரளவு உண்மையை அடைந்திருந்ததால், மற்ற தேசங்களிலிருந்து அவர்கள் பிரிந்திருக்க ஏதுவாயிற்று.

ஆயினும் மேசியாவின் இராஜ்யத்தில் எல்லோரைக்காட்டிலும் மேலானவர்களாக கருதப்படும் இந்த விசேஷித்த சிலாக்கியம், இரத்தத்தின்படியான யூதர்களான எல்லோருக்கும் அருளப்படுவதில்லை. மாறாக, தீர்க்கதரிசிகளுக்கும், நியாயப்பிரமாணத்துக்கும் உண்மையுள்ளவர்களான நிரூபித்தவர்களுக்கு மட்டுமே – வெளிப்படையாக மட்டுமல்ல, இருதயத்தில் யூதர்களானோர்க்கு மட்டுமே அருளப்படுகிறது. அவ்வாறு நிரூபிக்காத மற்ற அனைவரும் புறஜாதியாரே ஆவர் – ரோமர் 2:28,29.

நம் கர்த்தரது முதலாம் வருகைக்கு முந்தைய யுகங்களில் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட முற்பிதாக்களைக்கொண்டு, பூமிக்குரிய ராஜ்யத்தின் நிலைமையானது உருவாக்கப்படும். ஆபேல், ஏனோக், நோவா, ஆபிரகாம், ஈசாக், யாக்கோபு, யோபு, எபிரேய தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் மற்ற விசுவாசிகள் ஆகியோர் பூமியெங்கும் பிரபுக்களாக அதிகாரத்தில் நியமிக்கப்படுவர்(சங்45:16). மற்ற எந்த ஜனத்தைப்பார்க்கிலும் பாரம்பரியத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் யூதர்கள், புதிய யுகத்தின் முறைமைகளையும், ஆசீர்வாதங்களையும் முறையாக பெற்றுக்கொள்ள அதிக ஆயத்தமாயிருப்பார்கள். ஆகவே அவர்கள் முதலாவது ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள். இதில் தேவன் இந்த ஜனங்களுக்கு மட்டும் பாரபட்சம் பார்த்து தயவை காண்பித்தார் என்று பகுத்தறியாமல், உண்மையுள்ள ஆபிரகாமின் பின்சந்ததியாராக அவர் அவர்களோடு உடன்படிக்கை செய்துகொண்டதன் புண்ணியத்தினாலேயே தயவுபெற்றனர்.

அடுத்த யுகத்தில் ஞானஸ்நானம்

புதிய யுகத்தில் ஞானஸ்நானம் நடைமுறையில் இருக்கும் என்பதற்கு எவ்வித காரணமும் இல்லை. இது அறிமுகப்படுத்தப்படும் என்பதற்கு எவ்வித வேத வசனங்களையும் நாம் அடைந்திருக்கவில்லை. ஆயினும் இது மீண்டும் ஏற்படுத்தப்படுமானால், ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தாது. ஞானஸ்நானம் என்பது தேவனிடத்தில் தத்தம்செய்வதற்கான மிக நேர்த்தியான அடையாளமாகவும், அவரது ஊழியத்திற்கு தன் முழு ஜீவியத்தை தருவதையும் குறிக்கிறது. இது பாவத்தைக் கழுவும் ஒரு சின்னமாக அல்லது அர்ப்பணிப்பின் சின்னமாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கக்கூடும். நாம் அறியாதவற்றைக் குறித்து கலந்துரையாடாமல் இருப்பதே நல்லது என்று நாம் எண்ணுகிறோம். சபையானது கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக

ஞானஸ்நானம் பண்ணப்பட்டிருப்பது அவரது மரணத்துக்குள்ளான ஞானஸ்நானம் பெற்றதாகும். இதனால் ஞானஸ்நானம் என்பது ஒரு கிறிஸ்தவனுக்கு மரணத்தின் சின்னமாக உள்ளது. ஆனால் இது எப்பொழுதும் மரணத்துக்கான சின்னமாக இருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. இந்த அழகான சித்திரம் அது கிறிஸ்துவின் குடும்பத்திற்குள்ளான ஞானஸ்நானமாக மாற்றியமைக்கப்படுமானால் அது முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. அதாவது ஆதிப்பிதாவாகிய ஆதாமிடமிருந்து வேறுபட்டதும் தனித்தன்மை வாய்ந்ததுமான புதிய பிதாவின் கவீகாரப் பிள்ளைகளாக வெளியரங்கமாக்கப்படுகிறோம். இதனால் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து மூலம் புதிதான ஜீவனுக்கு எழுப்பப்பட்டிருக்கிறோம். விஷயம் இவ்வாறு இருக்குமானால், நாம் ஆச்சரியப்படக்கூடாது. கர்த்தர் முழுமையாக வெளிப்படுத்தாதவரை இன்னும் தெளிவாகாத அந்த விஷயங்களை விட்டுவிடுவதே நல்லது.

யோவான் முதலாவதாக ஞானஸ்நானத்தை உபயோகித்ததால் யோவானின் ஞானஸ்நானம் என்று அவரது பெயரால் அழைக்கப்பட்டது. இவர் கிறிஸ்துவுக்கு முன்னோடியாக இருந்து, ஆயத்தப்பணியை செய்வதற்கென பயன்படுத்தப்பட்டார். யோவான் மற்றும் அவரது சீஷர்கள் மட்டுமல்ல, இயேசுவும் அவரது சீஷர்களும் கூட இந்த ஞானஸ்நானத்தை யூதர்களிடையே செய்துவந்தனர்(யோவான் 4:1-3). இந்த சடங்கு முறைமையானது பாவத்திலிருந்து மனந்திரும்புதற்கென்று அழைத்து, வரவிருக்கின்ற மேசியாவுடன் இசைவாகச்செய்தது. இயேசுவை, மாபெரும் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர் என்று அடையாளம் கண்டுகொள்ளப்படவேண்டியது மிகவும் அவசியமாயிருந்தது. யோவானது ஞானஸ்நானம் மோசேயுடனான உறவுக்கு யூதர்களை மீண்டும் கொண்டுவந்தது. நியாயப்பிரமாணத்துக்கு இசைவாகும்படி செய்தது, எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக மேசியாவை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு அவர்களை இது ஆயத்தப்படுத்தியது.

பாவம்போக்குவதற்கென்று கொடுக்கப்பட்ட யூதர்களுக்கான ஞானஸ்நானம் பெந்தெகொஸ்தே நாளுக்குப்பிறகு, முன்செய்யப்பட்டவாறே தொடர்ந்தது. ஆனால் ஞானஸ்நானம் செய்வித்தவர்களுக்கெதிராக யூதர்கள் குற்றஞ்சுமத்தி வந்தனர். உண்மையில்லாத நிலையில் அவர்களது மற்ற பாவங்களோடு ஜீவாதிபதியை சிலுவையில் அறைந்த குற்றமும் கூட்டப்பட்டது. அவர்கள் செய்தது தவறு என்று உணர்ந்தவுடன் அநேகர் தங்கள் குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டனர். அவர்களை ஆளுபவர்கள் பிரதான ஆசாரியன், உடன் ஆசாரியர்கள், 70 பேர்கொண்ட யூத ஆலோசனை சங்கம், சதுசேயர்கள், பரிசேயர்கள் மற்றும் வேதபாரகர் ஆகியோர் மூலமாக ஜனங்கள் செய்த

தவறுகளுக்கு முழுதேசமும் குற்றவாளிகளாக இருப்பதை அவர்கள் கண்டனர்.

யூதர்களில் நொறுங்குண்ட இருதயமுடையோர், முழு ஜனத்திற்கும்மேல் உண்டாயிக்கும் சாபத்திலிருந்து தாங்கள் தப்பிக்க என்னசெய்யவேண்டும் என்று முறையாக வினவினர். அதற்கு பரிசுத்த பேதுரு பதில் கூறினார்; “நீங்கள் மனந்திரும்பி, ஒவ்வொருவரும் பாவமன்னிப்புக்கென்று இயேசுகிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே ஞானஸ்நானம் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள், அப்பொழுது பரிசுத்தஆவியின் வரத்தைப் பெறுவீர்கள்”

மேசியாவை சிலுவையிலிறைந்த அவர்களது பாவத்துக்காக அவர்களை மன்னிக்கவேண்டும் என்பதற்கான காரணங்களை சுட்டிக்காட்டி பேதுரு பேசுகிறார் ; ‘சகோதரரே, நீங்களும் உங்கள் அதிகாரிகளும் அறியாமையினாலே இதைச்செய்தீர்களென்று அறிந்திருக்கிறேன். அறிந்திருந்தார்களானால் மகிமையின் கர்த்தரை சிலுவையில் அறைந்திருக்கமாட்டார்களே” – அப்2:37,38; அப்3:13–15,17. அவர்கள் வாக்குத்தத்தங்களின் பிள்ளைகள் என்று பேதுரு அப்போஸ்தலன் அவர்களுக்கு நினைப்பூட்டினார். அபிஷேகம்பெற்ற தம் குமாரன் மூலமாக தேவன் ஏற்படுத்தின இந்த ஏற்பாட்டின்படி இஸ்ரவேலர் விசேஷித்த உரிமையை பெற்றிருந்தனர். அதன்படி, அவர்களுக்கு முதலாவது வந்திருக்கவேண்டியது என்றும், அவர்கள் மனந்திரும்புதல் அவர்களுக்கு மன்னிப்பையும், பாவங்கள் நீக்கப்படுவதும் அவர்களிடத்தில் நிகழவேண்டும்.

கிறிஸ்துவின் சரீரத்திற்குள் புறஜாதிகளுக்கு மட்டுமே பொருந்தக்கூடிய புதிதாக மூழ்குதலைப்பற்றி அப்போஸ்தலர் பேசவில்லை. ஏனெனில் புறஜாதியார் யூதருக்கென அதேவழியில் ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட மாட்டார்கள். பாவங்கள் நீக்கப்படுதல் மற்றும் யூதருடைய பிரமாண ஏற்பாட்டின்படி, தேவதயவுக்குள் சீர்பொருந்துவதுமாகிய இஸ்ரவேலருக்கே உரிய காரியங்களுக்கு, புறஜாதியார் ஒருபோதும் உட்பட்டதில்லை. நியாயப்பிரமாணத்துக்கு எதிராக புறஜாதியார் ஒருபோதும் பாவம்செய்ததில்லை. ஆகவே யூதரை நடத்துவதுபோல் புறஜாதியாரை நடத்தமுடியாது.

யோவானின் ஞானஸ்நானம் கிறிஸ்தவ ஞானஸ்நானமா ?

யோவானின் ஞானஸ்நானம் கிறிஸ்தவ ஞானஸ்நானமா ? என்ற கேள்வி மீண்டும் கேட்கப்படுகிறது. அல்லாவிடில், கிறிஸ்தவனுக்கு எப்பொழுதிலிருந்து கிறிஸ்தவ ஞானஸ்நானம் கொடுக்கப்பட ஆரம்பித்தது ? நாம் முன்பே உணர்ந்தவாறு, யோவானின் ஞானஸ்நானம் கிறிஸ்தவ ஞானஸ்நானம் அல்ல, மாறாக, பாவங்களை கழுவும் ஞானஸ்நானம் மட்டுமே என்று நாம் பதிலுரைக்கிறோம். யோவானால் ஞானஸ்நானம்

செய்விக்கப்பட்ட சிலர், கிறிஸ்துவைப்பற்றி எதுவும் அறியார்கள். ஆகவே இது கிறிஸ்தவ ஞானஸ்நானமாக இருக்கமுடியாது. ஆயினும் கிறிஸ்தவ ஞானஸ்நானம் பெறும் யூதர்க்கு, மோசேயிடத்தில் திரும்புகிறதும், அதன் நிஜமாக கிறிஸ்துவை புரிந்துகொள்வதும் இன்னும் அதிக வலுசேர்க்கும். இவ்வாறு அவர்கள் பெந்தெகொஸ்தே நாளுக்குப்பிறகு கிறிஸ்துவக்குள் மாற்றப்பட்டார்கள்.

ஆனால் புறஜாதியாருக்கு கிறிஸ்தவ ஞானஸ்நானம் ஒரு புதிய விஷயமாயிருந்தது. இது இஸ்ரவேலராகிய ஒலிவ மரத்துக்குள் காட்டு ஒலிவக்கிளைகள் ஒட்டவைப்பதற்கு அடையாளமாக இருந்தது. இது மேசியாவின் சரீரத்திற்குள் அந்நியரை 12 கோத்திரங்களுக்குள் இணைத்து, யூதருடன் உடன்அங்கங்களாக ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலராக்குகிறார். ஒவ்வொரு கோத்திரத்திலிருந்தும் 12000பேராக, இந்தஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலரின் முழு எண்ணிக்கை 1,44,000.(வெளி2:9; 3:9; 7:1–18; 14:1–5). புறஜாதிகளிடமிருந்து எடுக்கப்பட்டகாட்டு ஒலிவக்கிளைகள் நல்ல ஒலிவ மரத்தோடு இணைக்கப்பட்டு, கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் குறைவுபட்டிருக்கிற அந்த எண்ணிக்கையை பூர்த்தி செய்கிறது.

தற்போது தண்ணீர் ஞானஸ்நானம் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறதா ?

அக்டோபர்1914இலிருந்து தண்ணீர் ஞானஸ்நானம் கடைப்பிடிக்கப்படுவது முறையானதா ? என்பதைக் குறித்து சில நண்பர்கள் குழப்பத்தில் இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. அவ்வாறு கடைப்பிடிக்கப்படுமாயின், ஒரு விகவாசியை தண்ணீரில் மூழ்கவைக்கும்போது, ஞானஸ்நான சடங்கை நடத்துபவரால் எந்த வார்த்தைகள் உபயோகிக்கப்படுகிறது ? குறிப்பாக, வயது சென்று உடன்படிக்கை செய்பவரிடத்தில் ?

இதற்கு பதிலுரையாக, முதலாவதாக, கிறிஸ்துவின் சாரீ அங்கத்தில் உறுப்பினராகுதல் நிறைவடைதல்பற்றி, நாம் நேர்மறையாக தீர்மானம்செய்ய ஆற்றல் பெற்றிருக்கிறோம் என்பது சரியான கருத்தல்ல. அந்நேரம்வரை யாராகிலும் முறையான வழியில் தன்னை ஒப்புக்கொடுப்பாராகில் அவர் தகுதியுடையவராகிறார் என்று நாம் நிச்சயித்திருக்கிறோம். இரண்டாவதாக, தற்போது, மூழ்குதலுக்காக தன்னை ஒப்புக்கொடுத்தவர்களில் சிலர், முன்பே முழு அர்ப்பணிப்பு செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் 5,10, அல்லது 20 வருடங்களுக்கு முன்பு தங்களை பிரதிஷ்டைசெய்தவர்களைக் குறிக்கும் அடையாளமாக இருக்கக்கூடும். மூன்றாவதாக, கிறிஸ்துவின் சாரீரம் தற்போது நிறைவடைந்துவிட்டது என்று நாம் நிச்சயித்திருந்தாலும்கூட, ஏன் தேவனுடனான உடன்படிக்கை தண்ணீர் ஞானஸ்நானத்தைக் குறிக்க அடையாளமாக உபயோகிக்கக்கூடாது? தன்னை ஒப்படைப்பது மற்றும் தன் தனிப்பட்ட சித்தத்தை கர்த்தருடைய சித்தத்துக்குள் மூழ்கடிப்பதை இந்த அடையாளம் குறிப்பிடுகிறபடியால், இதுவே முறையான வழிமுறையாக ஒவ்வொருவரும் பின்பற்றவேண்டும். எல்லோருக்குமான வேறுபட்ட ஒரு வழிமுறையை ஆயிரமாண்டு அரசாட்சியின்போது எடுப்பது பற்றி நாம் கற்பனை செய்யமுடியாது. அப்பொழுது சபாவ மாறுதலை அடையும்படி ஒருவரும் கர்த்தரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை என்பதே வேறுபாடாக இருக்கும், ஆனால் அந்த யுகத்தில் நடைபெறும் திரும்பக்கொடுத்தலின் சிலாக்கியங்களாகிய அவரது தயவின்கீழ் பூமியில் பூரண மனித சபாவத்துக்கு உயர்த்தப்படுதல் நடக்கும்.

தற்போது உதயமாகிவருகிற ஆயிரமாண்டு ஆட்சியின்போது, உலகத்துக்குக்குண்டான தேவனுடைய ஏற்பாட்டிற்கு இசைவாக வருபவர்கள், கிறிஸ்துவின் புத்திரராக இருப்பார்கள். அவர் அவர்களுக்கு ஜீவனளிப்பவராக, “நித்திய பிதாவாக” இருப்பார். அவர் சுவிலேசபைக்கு பிதாவாயிராமல், அவர்களது மூத்த சகோதரராக இருக்கிறார். சுவிலேஷ யுகத்திலுள்ளோர் தேவபுத்திரராய் உள்ளனர். உலகிற்கு அளிக்கப்படும் ஜீவன், அவர்கள் நிமித்தம் இயேசு ஒப்புக்கொடுத்த பூமிக்குரிய ஜீவனாக இருக்கும். 1கொரிந்தியர் 15ம் அதிகாரத்தில் அவருடையவராக இருப்போர் ஆயிரமாண்டு அரசாட்சியில் அவருக்குரியவர்களாவர்.

1 கொரிந்தியர் 15:23ம் வசனம் இவ்வாறாக நாம் வாசிக்கப்படவேண்டும், ஒவ்வொரு மனுஷனும் தன் சொந்த வரிசைப்படியே உயிர்ப்பிக்கப்படுவான். முதற்பலன்களில் முதலாவதாக அபிலேசுகம் பண்ணப்பட்டவர் கிறிஸ்து. அதன்பிறகு, பரொசியாவின்போது ஆயிரமாண்டு கிறிஸ்துவின் ஆளுகையில், கிறிஸ்துவுடையவர்கள் அவரது பிரசன்னத்தில் உயிர்ப்பிக்கப்படுவார்கள். அதன்பின்பு முடிவு

உண்டாகும்; அப்பொழுது அவர் (கிறிஸ்து) தேவனும் பிதாவானவருக்கு இராஜ்யத்தை ஒப்புக்கொடுப்பார் (15:24-28). முழு மறுசீரமைக்கப்பட்ட உலகமும் கிறிஸ்துவின் பொதுவான குடும்பத்திற்குள் வந்துசேரும். மணவாளனாகிய இயேசுவும் அவரது மணவாட்டியாகிய சபையும் புத்துயிர் ஊட்டப்பட்ட மனித குடும்பத்தை பூமிக்குரிய பாகத்தில் தங்கள் புத்திரராக பெற்றிருப்பார். மனுக்குலம் தங்களை பிரதிஷ்டை செய்வதன்மூலம் கிறிஸ்துவின் புத்திரராவர். ஆதாமுக்குள் இழந்துபோனதை மனுக்குலத்திற்கு மீண்டும் தந்து சீர்ப்படுத்துவதே அவர்களைக்குறித்த பிதாவின் சித்தமாய் உள்ளது. மாறாக அவர்களுக்கு ஆவிக்குரிய சபாவத்தைத் தருவதல்ல.

நாம் கண்ட இந்த எல்லா காரணங்களின் பொருட்டும், அடையாளமான ஞானஸ்நானத்தில் அல்லது அதன்தொடர்பான மொழியில் இந்நேரத்தில் நாம் எந்த மாற்றத்தையும் உண்டாக்காதிருப்பது முறையானது என்று நாம் காண்கிறோம். இது தேவனுக்கும் அவரது ஊழியத்துக்கும் தங்களை அர்ப்பணிப்பதற்கு பொருத்தமான சித்திரமாக தண்ணீர் ஞானஸ்நானம் உள்ளது என்று நாம் எண்ணுகிறோம். ஆவிக்குரிய அல்லது பூமிக்குரிய ஜீவியத்தின் எந்த மட்டத்தில் ஒருவர் நித்தியத்துவத்தை செலவிட்டாலும் இந்த அடையாளமே பொருத்தமானதாக இருக்கிறது.

R 4203

தன்னால் இயன்றதை அவள் செய்தாள்

“SHE HATH DONE WHAT SHE COULD”

சீமோன் வீட்டினில் விருந்து பறிமாறப்பட்டது, விருந்தினர் அனைவரும் அமர்ந்தபின்னே, அமைதியாகவே கதவினைத்திறந்தே துடிக்கும் இதயத்துடன்தானே, மாது ஒருத்தி வந்தாள் முன்னே, நளதம் என்னும் கலப்பற்ற விலைமிகு நறுமணத்தைலம் ஒரு இராத்தல் கொணர்ந்தாள், தன்னைக்கூர்ந்து பார்வையால் துளைத்திட்ட அத்தனை விழிகளின் முன்பாய், தான் மிகவும் நேசித்த நண்பரை அங்கே கண்டுகொண்டாள். அவள் எஜமானும் கர்த்தரும் அவர்தாமே, ஆச்சரியமான உள்ளுணர்வாலே உந்தப்பட்டே, தக்க தருணம் இதுதானே, இதை விட்டால் வேறே தருணம் கிடைக்காதென்றே

அவர் தனக்குச் செய்தனவற்றை எண்ணிப்பார்த்தே,
தம் அன்பை வெளிப்படுத்த, மற்றவர் யாவரையும் மறந்தாள்,
தான் கேட்ட சத்தியம், ஜீவனுள்ள வார்த்தைகளை
மீண்டும் எண்ணியே, லாசரு மரித்த அந்த நாள்தனை
நினைந்து, மீண்டும் அவரை உயிர்பெறச்செய்தது
யாவையும் நன்றியால் நினைத்தே,
ஆனந்தக் கண்ணீர் வடித்தே,
நன்றிப்பெருக்கால் முகம் சிவந்து, கண்களில் வடிய,
கூட்டத்தால் நிரம்பிய அறையினில் நடந்தே,
இயேசுவின் காலடிப்பக்கம் அமர்ந்து,
கேள்விக்கணைகளால் துளைத்திட்ட
பார்வைகளை வீரத்துடனே எதிர்கொண்டு,
அன்பின் பாதையில் பயணிக்க,
சிங்கங்கள்கூட எதிர்கொள்ளத் தயங்கும்,
நடுங்கும் கரங்களால் பேழையின் மூடியைத் திறந்தே,
இரட்சகர் பாதத்தில் தைலத்தை ஊற்றினாள்,
வீடு முழுவதும் நறுமணம் நிரம்பியதே,
அமர்ந்தவர் அனைவரும் இனிமையாய் நுகர்ந்தனரே,
அவள் இதயம் ஆழ்ந்த மகிழ்ச்சியில் திளைக்க,
தானே ஏதும் பேசாமலே,
கண்ணீர் மாத்திரம் கன்னத்தில் வழிய,
கர்த்தரின் கால்களைக் கண்ணீர் கழுவ,
தன் நீண்ட பட்டுக் கருங்கூந்தலை எடுத்தே
அவர் புனித பாதத்தைத் துடைத்தெடுத்தாளே.
திடீரெனவே ஓர் கடுங்குரல் ஒன்று ஏக சத்தமாய்
ஓங்கி ஒலித்ததே. போச்சு போச்சு,
எல்லாம் வீணாய் போச்சு. முன்னூறு பணத்திற்கு மேலாம்
விற்று, முற்றும் ஏழைக்கே செலவழித்திருக்கலாம்.
இப்போ எல்லாம் தரையில் கொட்டப்பட்டே
வீணாய்ப் போச்சே, என்றே கூவினார்
யூதாஸ் என்ற சீடன்தாமே.
இவ்வார்த்தை தன்னைக் கேட்டும்கூட, இம்மாபெரும்
அன்பளிப்பை வழங்கிடும் வேளையில்,
மீண்டும் ஓர் குரலொலி அறையினில் ஒலித்ததே,
அவள் கர்த்தரின் அன்பின் குரலொலி அன்றோ,
“அவளை யாரும் தடைசெய்யவேண்டாம், எனக்கவள்
அவளால் இயன்ற நற்காரியம் தனைச் செய்தாள்,
என் அடக்கச் சடங்கிற்கானதை

இப்பொழுதே செய்துவிட்டாள்,
அவளின் இந்தச் செயலோ, யுகங்கள் கடந்தும் பேசப்படுமே!
இந்தப் புனித செயல்தனையே வாசிக்கும்போதினிலே,
எனது இதயமோ பற்றிக்கொண்டதே, எழுச்சி கொண்டதே,
ஏங்கும் ஆசையில், இத்தகைய ஓர்செயல்தனையே
என்னுடைய கர்த்தருக்கும், ராஜாதிராஜாவுக்கும்,
பதினாயிரம் பேரினில் சிறந்தவாக்கும்,
அன்பே உருவானவாக்கும் செய்திடவே மனம் ஏங்கிடுதே,
ஆனால் இப்பொழுதும் அது தாமதமாகவில்லையே,
நான் இப்போதும்கூட அன்பின் விலைமதிப்பில்லா
தைலக்குப்பி தன்னைத்திறந்து
உம் பாத அங்கங்கள் மீதினில் ஊற்றி,
கர்த்தரே உமை வேண்டுகின்றேன்,
பரிசுத்தமான கரங்கள்கொண்டே,
தன்னலம் என்ற முத்திரை உடைத்தே,
என் இருதயம்தன்னில் உள்ள வாசமிகு தைலம் தன்னை
உம் பாதம் மீதினில் ஊற்றிட வேண்டுமே,
என் இரவு, பகல் அனைத்தையுமே
அம்முயற்சியிலேயே கழிக்க வேண்டுமே,
தேவையற்ற அலைச்சலையும் கவலையையும்களைந்திடுமே,
இடுக்கமான பாதைதனில் நடத்திச்செல்லுமே,
அவர் கரங்களில் ஓர் ரோஜாப்பூவினைப்போல்
அடங்கியிருக்க எனக்கு அருள்தாருமே,
லீலிபுஷ்பங்களைப்போன்றே தூய்மையாகவும்,
அவர் நெஞ்சத்திலே நான் இடம்பிடித்திடவும்,
அவர்களோடே சேர்ந்தே கெத்சமனேயில்
முழங்கால்படியுடவும்,
கொடுமையின் பற்கடிப்பை விழுங்கிடவும், தாங்கிடவும்,
தாழ்மையிலே தைர்யமாய் நின்றிடவும்,
ஏளனப்பேச்சினைத் தாங்கிடவும்,
வாழ்க்கைக்கு ஆகும் செலவினைக் கணக்கிடாமல்,
பணிவிடைசெய்யவும், ஆசீர்வதிக்கவும்,
உம் பாத அங்கங்களை உற்சாகப்படுத்தவுமே,
எனது இருதயத்தின் கடைசிசொட்டு சிந்துமட்டும்,
“அவள் தன்னால் இயன்றதைச் செய்தாள்” என்று
இனியகுரலில் நீர் சொல்வதைக்
கேட்கவும் செய்யும் தேவனே.